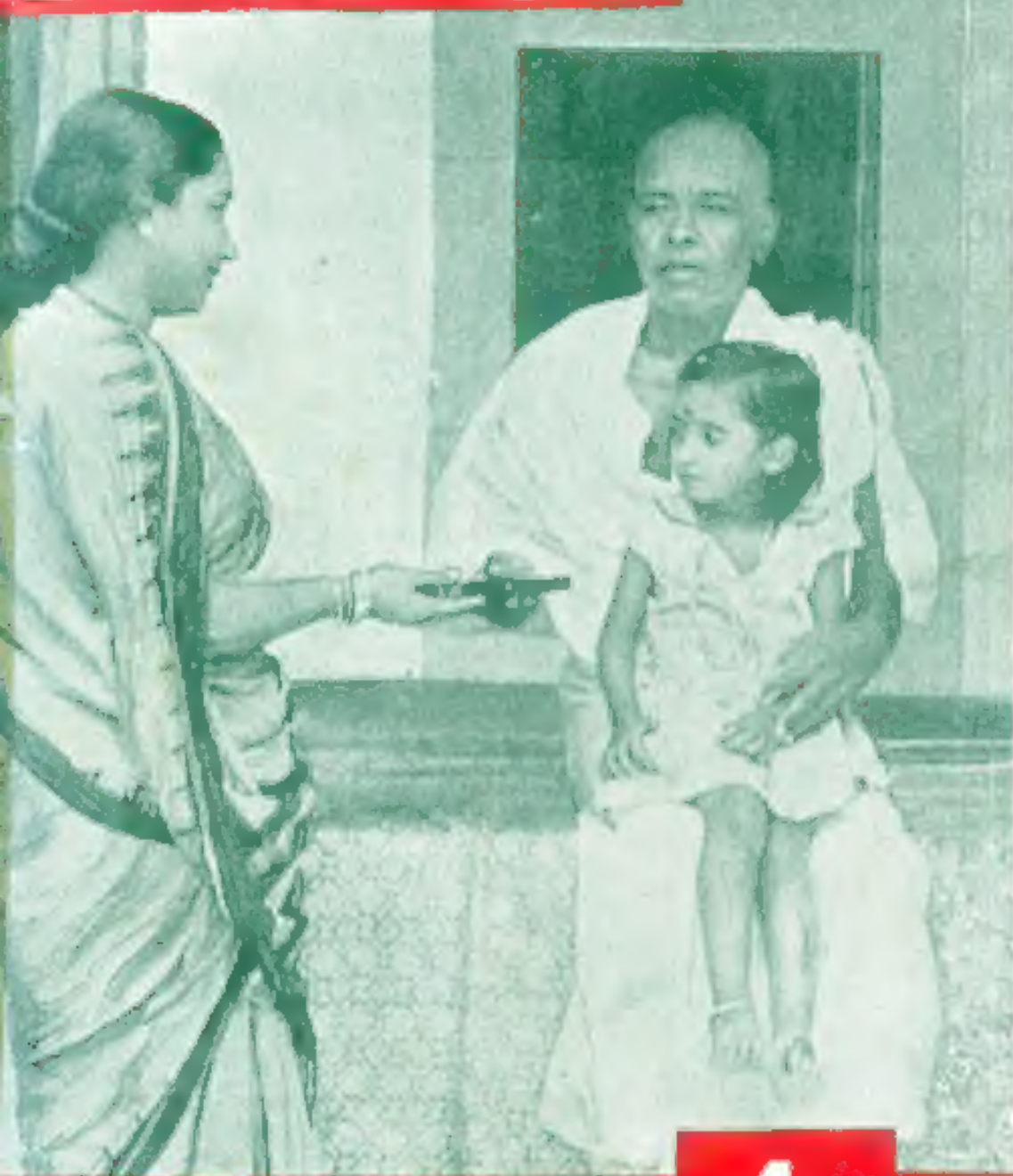

கஸ்கீ

கவி யா ன் கர ன ம்

கவிபரணம் செய்பவர்களுக்குண்டாகும் கவிதைக்கு கனக்குண்டே? ஆகாடமியம் பத்திர கவிதைகள் வகையில் தீக்குவது எமது பேரூழியு, தம்ம பேரூழ்தானா? நீடுழி உழைக்குமா? தீதம் குன்றமுறையுமா? நிதற்குமா? கினை பேரூழமா? எழும் பன கவிதைகளை அதிலே குழித்து, எமது சொக்கித் தம்பிக்கையை திறுத்தி, எம்மிடமிருந்தவை யான பேரூழ்களை மரக்குவதிலும், உங்களுக்கு என்னும் அநிருப்பி ஏற்படாது. அநிருப்பிக்குக் காரணமே முழு முழுத்தையும் முக்கேரணமும்.

விவர ன் சமயம்

விவர சமயத்தில் முழுமுழுத்தையும் முக்கேரண மும் இருக்கலாமோ? எமது பேரூழ்களைப்பற்றி ஒருவரும் குறைகூற திடத்தராததான் பதற்கும் மொழிக்குப்படியான வந்தமயமுடையவரே யிருக்கின்றன. "ஓ! இது புது மாதிரி!" "இத்தனை அழகியது இது வகையில் பார்த்ததே யில்லை!" "எங்கே வாய்விளக்கம்?" "என்ன கினை" எழும் பார்த்ததற்கு விவர ன் சமயத்தில் மெய் உடிய ரேசிகள், பாவரடை, தானணி பெய்க்கல் பீரின்டட் ரேசிகள், சனிக்கைகள், ஜம்பா உன், பட்டு ஜூக்க துப்பிட்டாக்கள், தேஷ்டிகள், பன திறு உதேசிய சிக்கி ரகங்கள் மடிக்க எய்க்கல் கடைவிர்தான் மெட்டக்குள். ஒக்கொன்றதிலும் உத் திரவாதமும் உறுதிமொழியும் உடவிருக்கின்றன.

மு க ி த் த் வேளை

முக்கித்த வேளை தவறாமலிருக்க எய்க்கல் அ ஜாக்கிரதை வேண்டும்! அதைப் பேரணவே ளாது உறுதிமொழிகள் தவறாதிருக்க வேண்டிய ஜாக்கிரதைகளை தங்களும் கவனித்து வருவதாம். 83 வருஷகாலமாக எய்க்கலையும் எமது பேரூழ் களையும் பாரி உகத்து ஆதரித்து வருகின்றனர்.

S. R. B.

குப்புசாமி அய்யர் & ஸன்

(Formerly S. R. மதுபாமி அய்யர் & ஸன்)
மதுரை, பளுஸ், கோல்லேகாலம், காஞ்சிவார்,
பட்டு ஜூனி வியாபாரிகள்

83, தமிழ்நிலம் தாயக்கன் தெரு,
பாக்கடவுள், மதராஸ் :: போன் நெ. 3506

238, கீழ்மார்ட்டெ தெரு, மதுரை. போன் நெ. 86

வாலாயமான
பழைய கடை

நெம்பர்

83

திருதான்

ஸ்ரீ. ச. குப்புசாமி அய்யர் & ஸன்

கொலம்பியா ரிகார்ட்களில்

மனோன்மணி

(டாக்ஸ் பாட்டுகள்)

I. S. கிருஷ்ணன்
T. A. மதுரம்

6E.6054
பாடிய 2வது இரு

V. S. கிருஷ்ணன் பாடிய தீனக்கநனாகரனே
(திருநீலகண்டர் கதை)

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதுராஸ்.

மேற்கண்ட ரிகார்ட்கள் எங்கனிடம் கிடைக்கும் :
கண்ணன் & கம்பெனி, திருச்சி இப்பள்ளி.

உங்கள் பாதுகாப்பிற்கு

பீமசேனன்!

இன்று நடைபெறும் யுத்தத்தில் உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஏ. ஆர். பீ. யின் உதவியை நாடுகிறீர்கள். தங்கள் தேடிய பொருளையும் ஐச்வர்யத்தையும் பாதுகாக்க அஜாக்ஸ் பண்டங்களை நம்புங்கள். அவை உறுதியின் உருவம் என்றும் மிகையாகாது.

இரும்புக் கோட்டை போன்றவை அஜாக்ஸ் ஸ்டீல் கார்பினேட்டுகள். அஜாக்ஸ் இரும்புப் பெட்டிகளோ, தீயும் திருடனும் தீண்ட முடியாதவை. உங்கள் வீட்டில் அஜாக்ஸ் பண்டங்கள் இருந்தால் உங்கள் பொருளை பீமசேனனோடாத்து நிற்பது போனாகும்.

அஜாக்ஸ்!

106, அரமங்கனாத் தெரு
மதராஸ்

பிராஞ்சு :

5, வெரைட்டி, ஸ்டீல் ரோடு
கோயமுத்துர்

தயாராகிவிட்டது!

தரிசிக்கத் தயாராகுங்கள்!!

கற்பிற் சிறந்த சிரோன்மணி!
மணமக்களின் வழிகாட்டி!!

★

அருந்ததி

★

டைரக்டர் : M. L. டான்டன்

===== விவரங்களுக்கு : =====

தி. மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் லிமிடெட்

சேலம் — மதுரை

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமையகம்:

"இந்தியன் பாங்க் பிளேஸ்"

வடக்கு பீச் ரோடு — மதுரை

மொதல் ஆபீஸ்கள்:

சென்னை, திருவன்கோட்டை, மலபார், மதுரை, புதுச்சேரி, கரகாலம், மதுரை ரோடு.

தென்னிந்தியாவில் உள்ள முக்கியமான இடங்களிலும்
மும்பை, புதுச்சேரி, மதுரை ஆகிய இடங்களிலும் உள்ளன.

அதிகாரம் பெற்று வழங்கி வரக்கூடுகின்ற மூலதனம் ரூ. 80,00,000

செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் (20-3-43உ.பா.க) ரூ. 27,41,390

சிலை நிதி (20-3-43உ.பா.க) ரூ. 29,48,915

மொத்த செலாவணியை ரூ. 7 கோடிக்கு மேல்

சர்க்கார் செல்லுபடியாகும், வட்டாக்குகள், பேரீச்ச இலவசமான
வாடிக்கைக்காரர்களின் சர்ப்பாக கொடுக்கப்படும் வரிசையில்
விற்பனையும் வாங்குதலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

2வருங்குக்குப் பாங்கில் சேர்ந்த ஆபீஸ்களையெல்லாம் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவும்.

N. கோபால ஆய்யர்

சென்னை

இதைவிடச் சிறந்த தமிழ் படம் இதுவரை தயாரிக்கப்படவில்லை!

★

கூடிய சிக்கிரம் உங்களை மெழுவனிக்க வருகிறது!

தினன் ப்பா
தினன்
கோவித்தன்
ஆனாராஜ்

நாரசயண நாங்
பாசகப்ரமணியம் D.
பாசகப்ரமணியம் D.
கிருஷ்ணன்

சாஜுகுமாரி
ஜானதி
மீனசேகரி
மதுரம்

டைரக்ஷன்: K. S. மணி, B. S. ராமையா

பாட்டு:

கீழடியோ:

பாபஞ்சம் சிவன் - உடுமலை நாரயண கவி

நியூடோன்

விவரங்களுக்கு: — ஸௌத் இந்தியா பிக்சர்ஸ், காரைக்குடி

THE TRINITY BANK LIMITED, TRICHINOPOLY.

Statement of Account as on 31st March 1943.

CAPITAL AND LIABILITIES-		PROPERTY AND ASSETS-	
	Rs. A. P.		Rs. A. P.
Capital (Paid up)	1,00,000—0—0	Cash on hand	1,14,536—15—3
Reserve Funds	88,500—0—0	Cash with Bankers	2,12,354—5—9
Deposits	31,82,099—4—0	Investments:	
Sundries	47,179—8—5	G.P. Notes &c	9,25,372—15—1
Profit and Loss A/C	24,165—13—10	Loans and Advances	21,57,083—9—4
		Sundries	32,096—12—10
TOTAL	34,41,944—10—3	TOTAL	34,41,944—10—3

(Sd.) O. R. RAMACHANDRA IYER,
Accountant

(Sd.) L. N. S. MANI,
Managing Director

இண்டோ கம்மர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்

ரிஜிஸ்டர்டு ஆபிஸ் :
மாயவரம்

கொண்டிர்ஸ் ஆபிஸ் :
மதராஸ்

கௌன்சில் ஆபிஸ்கள் :
கொழும்பு, மாய்பலம், மலேசியா.

இதன் ஆபிஸ்கள் :

ஆமதாவணா
அனகரபன்
கங்கீக்கோட்டை
சிதம்பரம்
காஞ்சிவரம்
ரோடு
காஞ்சிபுரம்

கும்பகோணம்
மதுரை
பாக்காடு
புதுக்கோட்டை
சீயாழ்
தாடேபன்னைக்கடம்
தஞ்சாவூர்

திருநெல்வேலி
திருவாரூர்
திருச்சிராப்பள்ளி
வேலூர்
விருதுநகர்
விஜயநகரம்

எல்லாவித பாங்கு அலுவல்களும் ஏற்றுக் கொண்டு நடத்தப்படும்.

S. N. N. Sankaralinga Iyer,
Managing Director.

என்ன சேதி?

சென்னைத் தேர்தல்

இந்தியா சட்ட சபை என்பதாக ஒன்று இருக்கிறது என்பதையே நம்மில் பலர் மறந்துபோய் விட்டோம். சட்ட சபைப் போரில் பூணாம்கினைவைத்திருந்த ஸ்ரீ சத்திய ஸூர்த்தி அவர்கள் தாம் வீர சொர்க்கத்தை அடைபயம் போதும் நமக்கு அதை ஞாபகப்படுத்தி விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அவருடைய மரணத்தினால் இந்தியா சட்ட சபையில் ஏற்பட்டிருக்கும் காலி கித்தானத்திற்கு உபதேர்தல் நடக்கப்போகிறது. இந்த கித்தானத்திற்கு ஸ்ரீ எஸ். பார்த்தசாரதி (காலஞ்சென்ற தலைவர் ஸ்ரீ எஸ். சேனாசய்யங்காரின் புதல்வர்) நிற்கிறார் என்பது சென்னை வரிகளையும், பொது வாசுத் தமிழ் காட்டாறும் மகிழ்ச்சியடைவதென்றேய் விவியும். ஒரு காலத்தில் சென்னை மாகாணம் "இருளடைந்த மாகாணம்" என்று பெயர் வாங்கி விருந்தது. அந்தப் பெயரை மாற்றிச் சென்னை மாகாணத்தை தேயே இயக்கத்தின் முன்னணியில் கொண்டு வந்து விடுத்திய தலைவர்களில் பிரதானமான ஒருவர் ஸ்ரீ எஸ். சேனாசய்யங்கார். தேச பக்தியிலும், சுதந்திர ஆர்வத்திலும் தகப்பனாரைக் காட்டிலும் ஒரு அடி மூன் சென்று நிற்பவர் ஸ்ரீ எஸ். பார்த்தசாரதி என்று அறிவினோம். மகாத்மாவின்மீடம் அபிரியாத பக்தி பூண்டவரும் சத்தியாக்ஷேனா இயக்கத்தில் சேர்ந்து நிறை சென்றவருமான ஸ்ரீமதி அம்புஜம்மாவின் இளைய சகோதரர் ஸ்ரீ எஸ். பார்த்தசாரதி. தேர்தல் என்று ஏற்படுமானால் சென்னை ககர வேட்டர்கள் அவரைத்தான் தேர்தெடுப்பார்கள் என்பது பற்றி நமக்கு என்னளவும் சந்தேகமில்லை. சென்னை ககருக்கும் ஸ்ரீ எஸ். பார்த்தசாரதி அவர்களுக்கும் மூன் கூட்டியே நமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வோமே.

ஒரு சந்தேகம்

தென்னாட்டிற்குத் "திராவிடம் தான்" மறுக்கப்பட்டால், அதைப் பெறுவதற்கு ஒரு கல்லு புத்தி இருக்கிறதென்று ஸ்ரீ ராமசாமி நாயக்கர் திருச்சி

யில் சொன்னாராம். அந்த புத்தி யாவது:— "தென்னாட்டில் எல்லாரும் (எல்லாப் பிராமண சல்லாதாரும்!) முஸ்லிம்களாகிவிட வேண்டும்; அப்போது தின்னுவுக்குக் கிடைக்கும் பாகிஸ்தான் நமக்கும் தானே கிடைத்து விடும்" என்பது தான். இந்த புத்தியைத் தாம் விளையாட்டாகச் சொல்லவில்லை யென்றும், விளையாடவே சொல்வதாகவும் ஸ்ரீ நாயக்கர் அழுத்திச் சொன்னாராம். அப்படி சொன்னால், நாமும் விளையாட்டாக இல்லாமல் விளையாடவே ஒரு சந்தேகம் கேட்க விரும்புகிறோம். ஸ்ரீ ராமசாமி யாரின் புத்தியின்படி தென்னாட்டில்

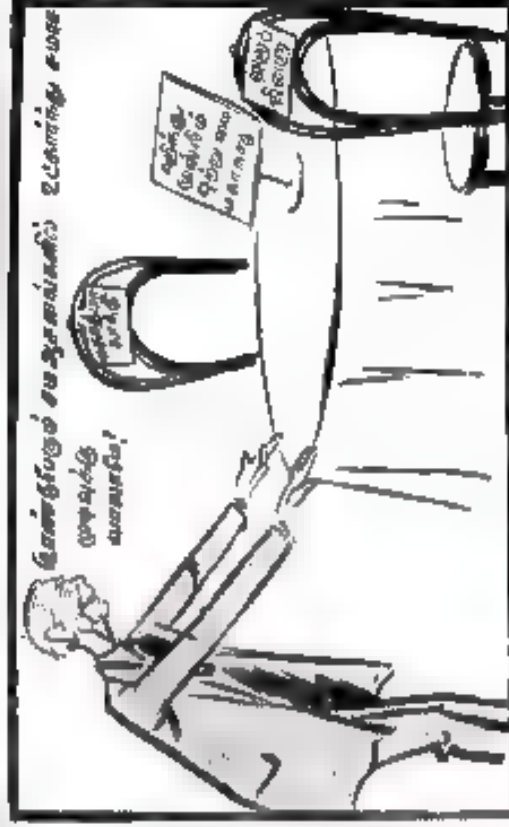
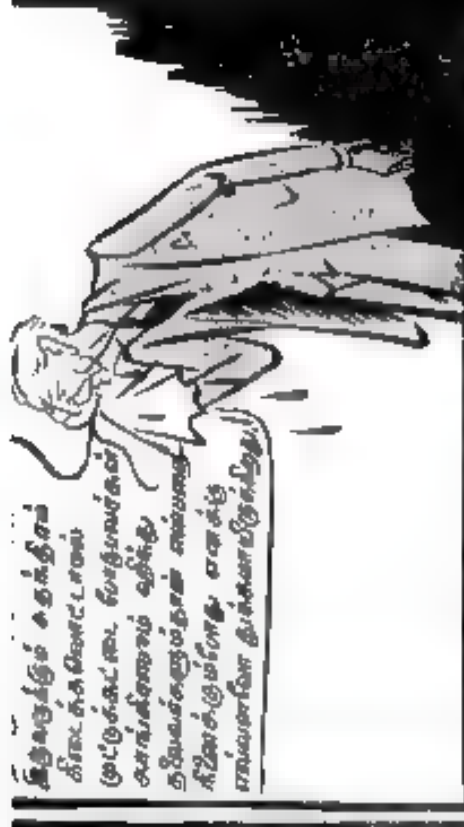
ஸ்ரீ ராமசாமி நாயக்கர்

எல்லாரும் முஸ்லிம்களாகி விடுவதாக வைத்துக் கொள்ளோம். அப்போதும் பாகிஸ்தானில் ஒரு பாகமாதானே தென்னாடு இருக்கும்? அப்போதும் துணுப் தின்னு, நவாப் விவாகத் அலிகான் முதலியவர்களின் ஆதிக்கத்தில் தானே நாம் இருக்கவேண்டும்! ஸ்ரீ ஈ. வே. ராமசாமிப் பெரியார் நானக்கு துணுப் ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கர் ஆகி விட்டால், அதனால் அவருடைய தனித் தனிமை தென்னாட்டில் எப்படி ஏற்படும்? அல்லது தென்னாடுதான் எப்படித் தனிச் சுதந்திரம் அடைந்துவிடும்?

கல்லறை மர்மம்

இயேசு கிறிஸ்து நாதர் கல்லறையி லிருந்து மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று வந்து உலகத்துக்குப் போதனை செய் ததைப் பற்றிய அற்புதத்தைக் கேட் டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது கிறிஸ்தவ மதம் பரளியிருக்கும் ஐரோப் பிய நாடுகளின் கல்லறையிலிருந்து சர்வ தேசத் தகராறுகளும் பயங்கரப் பூசல்

ஆளும் கிளம்புகிறதே கேட்டுக்கொள்.
உலகத்தில் இன்றும் தவிராததென்று
இடம் இருக்கிற தென்றதானே என்ற
வையோ கவனமாகக் கீழ்க்கொண்டு
அவை 'குடி குடி' என்று புறப்பட்டு
வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

விஷயம் என்னவென்றால், சமீபத்தில்
தஞ்சைப் போர் மூலியை விவாதிக்க
என்ற இடத்துக்குமே பத்தாவியும்
சமர்ப்பிக்க ஜெர்மானியர் என்று பிடித்
தார்கள். "கொண்டி கொண்டி பத்தா
வியும் போலந்து தோன்ற தானாவ
உத்திரோகஸ்தர்களை தயவுசெய்து கொண்டு
செய்த இங்கே புதைத்த விட்டா
கள்!" என்று ஜெர்மானியர் திரைத்
துக்கு ஆரம்பித்தார். அதை கேட்டு
போலிஷ் சர்க்கார் "தஞ்சை போலந்து
கைப் படை வெடுத்தபோது பத்தா
வியும் போலிஷ் ஆபீஸர்கள் காலம்த
போனது வாய்தவந்தான்" என்று
ஜெர்மானிய திரைத்திரை ஆமோதிப்பது
போல் சொல்லி வைத்தார்கள்.

ஜெர்மானிய திரைத்திரை குதவாத
காரல் ஏற்கனவே ஏமாந்து போய்
தொந்தரப் பறி கொடுத்த கிறும்
போலிஷ் காரர்கள் கொடுக்க கொடுக்க
விவாதம் பிழிந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு
வேளை அவர் சொல்லியது உண்மையா
வீரர்களும் இருக்கலாமென்ற சந்தேகம்
தோன்றினால் தயவு செய்து
சமர்ப்பண போலிஷ் கேட்டிருக்க வேண்
டும். அப்படி செய்வதற்குச் செய்வதற்குப்
பதிலாக செஞ்சிதகைய சந்தேகத்தைப்
பற்றி விசாரணை செய்யச் சொன்னது
தவறு. இந்த அசட்டுக் காரியங்களின்
பயன் தஞ்சை போலந்து மீது கோபித்
துக்கொண்டு தாழிய உறைய தர
காவினோர் சத்த செய்து விட்டதில்
ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை.

வார்ப் போர்தும் தமாஷா !

இங்குச் செய்வதற்குத் தமாஷா கரி
விடுக்கும் அதிகாரமூல்கள் சொன்ன
கார்ப்பொரோஷன் கட்டிடத்திலேயே
சமீபத்தில் ஒரு பெரிய தமாஷா நடை
பெறப் போகிறது. அது என்ன என்று
தெரியுமா? சொன்ன சர்க்கார் கார
முனிஸ்பல் கட்டிடங்கள் ஒரு குறிப்
பிட்ட பிரிவைத் திருத்திச் சட்டமாக்கப்
போகிறார்கள். அது அப்படிச் சட்ட
மாக்கப்படும் தினத்தன்று ஒரு கார்ப்
பொரோஷன் அங்கத்தினர் கூப்பாட்டி
டத்துக்கு வரமாட்டார். அவர் கேட்டு,
அங்கவனிதாம், டப்பர் முதலியவர்களைத்
தலாசிச் சிப்பன் கட்டிடத்தின் வாய்
படியில் நின்றுகொண்டு கார்ப்பொ
ரோஷன் கீழ்க்கார் எப்பொழுது வேண்டி

வீல் வார்ப் போரோஷன் என்ற வார்ப்
பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். அவர்
ஒரு நினைவுக் கூட்டத்தையும் கூட்டி
வைத்துக் கொண்டிருப்பார். கீழ்க்கார்
என்னிடம் தென்பட்டாரோ இங்கேயோ,
"புலவர் ரெட்டிக்கு ஜே!" என்று
கூச்சை போடுவார்.

அவர் ஏன் அப்படிச் செய்வ வேண்
டும்? இப்பொழுது கார்ப்பொரோஷன்
சிப்பந்தினரின் சம்பளங்களை நிர்ணயிப்
பது, அவர்களை மேல் பதவிகளுக்கு
உயர்த்துவது முதலிய விஷயங்களில்
கார்ப்பொரோஷன் அங்கத்தினர் தலை
விடுவதற்கு இடமிருக்கிறது. வரவா,
வெல் சிப்பந்திகள் தங்களுக்கு அங்கத்
திரைக் கட்டிடமூல்கள் சொல்லக்கூட
போகித்து மேற்படி அதிகாரத்தைத்
துஷ்ப் பிரயோகஞ் செய்வ முயல்
கொடுக்க. இதன் பயனும் அவர்க
ளிடம் வேலை வாங்க வேண்டிய
பொறுப்புள்ள கீழ்க்காருக்கு மதிப்பு
இல்லாமல் போய் கீழ்க்கார் காலவாய
தாறு இடமெற்படுகிறது. இத்தகைய
நிகழ்வு ஏற்படா திருப்பதற்காகவே
இப்பொழுது முனிஸ்பல் கட்டிடத்தை
மாற்றித் திருத்த மசோதா ஒன்று
அங்கத்தினர்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு
அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோ
தாவை ஆலோசித்துத்தான் ஒரு அங்கத்
திரை மேற்கூறியவாறு பயமுறுத்தி
கூடும்.

மசோதாக்கு ஏதாவது எண்மை
செய்யும் விஷயத்தில் கீழ்க்காரோ,
சர்க்காரோ குறுக்கிட்டால் ஆலோசிக்க
வேண்டியதற்கான. ஆனால் ஏதோ சில
குறிப்பிட்ட காரியங்கள் சிப்பந்தி
களின் சம்பளம் முதலிய விஷயங்களில்
அங்கத்தினர்கள் அதிகப்படி சித்ததை
காட்ட முயல்வதைப் பற்றிப் பொது
மக்கள் பயவிதமாக எண்ணக்கூடும்.
கீழ்க்காரிடம் திருப்பி விலகாவிட்டால்,
வேலையை விட்டு நீங்கும்படி தீர்மானம்
கொடுக்கத்தான் வேண்டி செய்வார்கள்.
அதை விட்டு, சிப்பந்திகளின் சம்பள
விஷயத்தில் தலைவிட விரும்புவதும்,
கேட்டு வாய்க்கல் நின்று கூச்சை போடு
வேன் எனபதும் தனாபாலமான விஷய
மாகும். "இங்கே; என் கூச்சத்தான்
போடுவேன்" என்றும் போடட்டும்.
கட்டிடத்துக்கு எதிரே டிராம் வண்டி
கள் போகும் சப்தத்தினால், அந்த அங்
கத்தினர் தவறாதபிறர் காலில் விழா
மல் போகலாம். எனவே அவர் டிராம்
சப்தத்தை விடப் பெரிய சப்தம் போடு
வதற்காக இப்பொழுது முதல்
கொண்டே நிகழ வேண்டிய சப்த
பிட்டுத் தொண்டுகளைச் சரிப்படுத்திக்
கொண்டிருக்கிறார்.

“ஜின்னாவுக்கு ஜே!”

பி.கே.யில் உடைய முன்மீம் சீக் மகா கையிலே ஜனப் ஜின்னா வேரு வேரு ஜோராய்ப் பேசி விடுக்கிறார்; ரோம்ப ரோம்ப ஜம்பம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய ஜோரூக்கும் ஜம்பத்துக்கும் காரணம் திறைய இருக்கிறது.

மூன்று மைல் தீவ ஈர்வையிலும், ஜம்பவிறுவிரும் ஜனங்களைக் ஆரவார மும் சேர்த்தாக் கார்த்துத்தான் ஜோர் பிறக்காமலிருக்கும்? முன்னென்றால், முன்மீம் சீக் கூட்டமாவது ஒரு சின்னப் சிறு மண்டபத்தில் கிப்பி என்னுடைய உட்கொண்டது அழகம். இப்போதோ காய்கிரன் மகா கையையப் போல் ஒரு தன் தகரமே கட்டுகிறார்கள் சீக் கூடுவதற்கு! ஜம்பம் ஏன் உண்டானது?

இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் ஒரு மகாணத்திரவையு முன்மீம் சீக் மத்திரி கைய இருக்க, இப்போது தாறு மகாணங்களைக் முன்மீம் சீக் மத்திரி கைய நடத்து வருகிறது. அந்த மத்திரிகளை வேல்களும் பார்த்து, “சரியாக நடத்து கொண்டுதீர்க்கலா? மூக்கை அறுக்காதினா?” என்று அந்தட்டி கேட்கும் திறமையில் ஜனப் ஜின்னா இருக்கிறார். ஏன் அவர் நட புடையப் போ மாட்டார்?

இன்னும், மேற்படி முன்மீம் சீக் மத்திரி கையவகிலை நலித்துக்கொடுத்தான் இருக்கிறார்கள். (அதிலும் ‘பாவித்தான்’ என்றும் பதறி விழுந்த நலித்துக்கள் வேலை பார்த்திருக்கள்.) ஏன் ஜனப் ஜின்னாவுக்குக் குழி பிறக்காது?

ஜனப் ஜின்னாவின் பிரயங்கத்தைப் படிக்கும்போது நமக்குக் கூட குழி பிறக்கிறது; ஜம்பம் ஏற்படுகிறது. “ஆனால்! நம்முடைய காய்கிரன் மத்திரிகளே அன்று சட்டைப் கையிலே கிடந்து நென் கொட்டுவது போல் கொட்டிக் கொண்டிருக்க ராஜினாமா கடிதங்களை எடுத்து எறித்து விட்டு, மனமன வெந்து விடுவதற்குப் போன திறுந்தானே இந்த மாதிரி எந்தப் எந்தப் படிக்கிறது? மறுபடியும் ஒரு நடவடிக்கை, கிப்பிஸ் வந்திருக்கிறபோது, மகாண சர்க்காரங்களையும் மத்திய சர்க்காரக் குழுவையும் அதைக்காகப் பங்குவையும் அடிப்பதற்கு சத்தர்ப்பம் விடைத்ததே!

அதையும் நமது காய்கிரன் நலிவர்கள் வேண்டாமென்று தன்னிஞாக்கள் அக் காயர் என்ன தியாகம்! என்ன தியாகம்! ‘தான் வருத்திப் பிறக்க குதையும்’ அவர்களுடைய உதார குணத்தினுந்தானே இப்போது தாறு மகாணங்களைக் முன்மீம் சீக் மத்திரி பதவி வகிக்கிறது! தியாகத்தையும் துன்பத்தையும் மகிழ்ச்சியை இவ்விதமாகக் கொண்ட நமது தலையாக்கி எவ்விதம் பாராட்டுவோம்!’ என்ற குதாசைக் கொண்டிருக்கிறது.

இத்தகைய குதாசைத்துடன் ஜனப் ஜின்னாவின் பிரயங்கத்தை இன்னொரு நடவடிக்கைத் தொடங்குகிறோம். அடலா! இரேகா! வெறும் ஜம்பம் மட்டும் இக்காரமல் ரோக எங்கூட அல்லலா இதில் காய்ப் படுகிறது? முன்மீம்சனின் துயரங்களைக் குறித்து எவ்வளவு கண்ணீர் பெருக்குகிறார்! பிரிட்டிஷர்கள் பிரித்த தாலும் தந்திரத்தில் நலித்து — முன்மீம்சனின் விழுந்து விட்டதால் பற்றி எவ்வளவு துக்கப்படுகிறார்? நலித்துக் கொள்க — முன்மீம்சனும் சத்திரம் அடைவதற்கு காய்கிரன் நலிவர்களும் நலித்து நலிவர்களும் தடுத்தாக் கொண்டிருப்பதால் பற்றி எவ்வளவு அபர மகா வருத்தம் படுகிறது?

முக்கியமாக, காய்கிரன் நலிவர்கள் சிறையிலே அடைத்து அவர்களுடைய இயக்கத்தை ஒடுக்கியதோடு தீர்ந்ததோ — அமெரி கொடியாய் ‘பாவித்தான்’ பக்கவகைய மாற்றிக் கொண்டு, ‘இந்தியா ஒரே ஜோம்’ என்ற பக்கவகையப் பாடத் தொடங்கி விடுப்பது அங்குக்கு எவ்வளவு மகத்தான ரோகத்தை உண்டாக்கி விடுகிறது?

ஆமாம்; மேற்படி ரோகத்திலிருந்து அங்குக்குக் கடுமையான கோபம் உண்டாகி விடுப்பதையும் காண்கிறோம். அந்தக் கோபத்தின் மகத்தம காத்நி சேன்ற இருபது வருஷ காலமாக இந்தியாவில் நலித்து ராஜ்யத்தை காய்கிரன் பத்திரகம் செய்து வரும் ‘சூழ்ச்சி’ களை எடுத்து விளக்கிறது! காய்கிரனைத் தாக்கு தாக்கு என்று தாக்குகிறது. பிரிட்டிஷ் இராஜ தந்திரிகளையும் வெறு, வெறு என்று வெறுத்துக் கட்டுகிறது!

சீர்தாய் : ஐயோம். நேரம், கோயம் — இவ்வளவுடன் சீராய்? அன் னது வநம் காத்தித் தோய் வேண்டி யனதப் பற்றி ஐந்து ஐந்து ஏதானது உருவான போலியாகக் கொண்டு விடுக் கிருதா? இதைத் தெரிந்து கொள்வதற் காக ஐயுந் தடவையும் தாம் அவ குடைய சீராய்க்கத்தைப் படிக்க வேண்டி விடுக்கிறது. பத்திரிகைக்காரர்கள் யெறு, முன்னும், பின்னும், புதுத் தாளும், மறுநாளும் அவருடைய சீராய்க்கத்தைப் போட்டிருப்பதன் மூன்றுத் தடவை படிப்பது அவசிய மாகிறது.

அப்படிப் படிக்கும்போது, ஆம், ஐந்து ஐந்து வரும் காத்ததைப் பற்றி யும் சில முக்கியமான போலியாகக் கொள்ளத்தான் இடுக்கி ஏர் என்பதைக் காண்கிறோம். அவை வருமாறு:—

1. மகாத்தா காத்தி தங்குக் கூதம் எழுதினவரும் என்று ஐந்து ஐந்து சொல்கிறார். எழுதினது இரண்டு பேருமே உட்காந்து ஐந்து — முன்னும் சீராய்க்கையைத் திருப்பியா மாத் தீத்து விடாமல் எங்கிறார்.

“ஐயோப்பாவினே எவ்வளவுகோ பயங்கரமாகச் சண்டை போட்டுக் கொண்டவர்கள் சிறைதக்கனாகிறார் களே? போனதை மறந்து தாம் என் சிறைதக்கனாகக் கூடாது?” என்று கேட்டு, ஐந்து — முன்னும் சமரத் துக்கும் சிறைதக்குக்கும் தாம் ஆதாய் படுவதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறார்.

2. முன்னும் சீக்கிள் கவந்தியைப் பாத்தியாதையை (அதாவது பாசில் தாய் உரிமையைக்) காங்கிரஸ் ஒப்புக் கொண்டு சமரசமாய் விட்டாக், இரண்டு பேருமே சேர்ந்து சீரீட்டி ஞானா விட்டி யடித்து, இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை ஸ்தாபிக்காமல் என்று சொல்லி விடுக்கிறார்.

3. அப்படிச் சாங்கிரஸ்-ம் ஐந்த் துக்கும் தம் வந்தித் தாவிட்டா னும் தாம் ஐயோப்பாப் பாங்கிரஸ் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அந்தப் பாசில் தாவிலிருந்து சீரீட்டி ஞானா விட்டி யடித்து விட்ட போனதாகவும் பதற் சாத்தி விடுக்கிறார்.

இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் இவ் வளவு தெளிவாக ஐந்து ஐந்து எழுத்து எழுத்துக் கூறி விடுப்பது மிகவும் திருப்பியான விஷயமாகும்.

முன்னில்கள் கவந்தியைப் பாத்தி யாதையைக் குறித்து தமது அபிப்பி

ராயம் இக்கொத்தென்பதை நெயர்க்கன் அறிவாக்கன். இந்தியாவின் சுதந்திர இயக்கத்தின் நெருங்குத் திருப்பியா யாகப் சீரீத்து போதும் உரிமையை ஐந்து ஐந்து உறுவது போதான்; ஆனால் அதைக் காட்டிலும் பெரும் போது அந்த உரிமையை மற்றவர்கள் ஐந்துப்பதாதும், பத்து கோடி முன் னில்கள் சீரீத்து போய்த் தனி ராஜ்யம் நடத்த விரும்பினால் அதைத் தடுக்க தீர்மானிப்பது மகா அறிவினம். ஒரு பயனுள்ளவராகத் தோத்தித் திரைத் தென்னம் ஒதுவதற்கு மார்க்கம். மேற்படி உரிமையை ஒப்புக்கொண் டதற்கு எவ்வளவுக் கொள்ளாது மறுக்கிறது மேல, அவ்வளவுக்கு தோத்தித் சுதந்திரம் தம்மிடப் போய்க் கொண்டு விடுக்கும். ஐந்து - முன் னில் மேற்படுமையும் வளர்த்து கொண்டு விடுக்கும். ஒரு வகுப்புத் துக்கு முன்னும் அந்த உரிமையை ஒப்புக்கொண்டு சமரசம் ஏற்பட்டிருத் தாக், பின்னும் கோட்டு எடுக்கும் காலம் வரும்போது முன்னில்களில் பெரும்பாலானர் “பாங்கிரஸ் யோன் டாம்; சேர்த்தே வாங்கோம்” என்று சொல்லி விடுப்பார்கள். அக் காலம் வைப் பிடிக்காமலாக மறுத்து வந்தி னுமேயே அதில் முன்னில்களுக்குப் பற்று அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கும்.

மகாத்தாவும் ஐந்து ஐந்துவும் சேர்ந்து உட்காந்து சமரசம் பேசுவது மிகவும் அவசியம். ஐந்து முன்னும் சமரசம் ஏற்பட்டதும் சீராய்க்கத் துத்திரக் கோர்க்கையை சீரீட்டித் துத்திர சபைக்கு அனுப்ப வேண்டும். டுக்கிளினும் மகாத்தாவுகளினும் ஐந்து சீரீட்டுகளைக் கொண்டு தேரோ சர்க் கர்கள் ஏற்பட வேண்டும். இதெல் லாம் மிகவும் முக்கியம்; சமரசமும் அவசரம். பெருக்கு அளவுக்கிடம் மறு படியும் டுத்தம் நெருங்கு யாதை குன்றே இதெல்லாம் நடத்தாமலாக நடத்தது. இக்காலமும் எது எப்படி யாதிரை தெரியாது.

ஆனால் தம் விருப்பத்தின்படி நடக் துமே என்று கேட்டால், சொல்வதற் கெனது. ஐந்து ஐந்துவின் சமரசம் சுதந்திர சமரசம் பரப்பாரா? பாதி தாளார், தம்முடைய சமரசங்களைக் காத்து கொள்ளாமலும் கெடுவி கிட்டுப்படியும் ஐந்து ஐந்துவுக்குக் கூதம் மறுத் திரும்புமாரா? அங் கிருப்பினுமும் சீரீட்டித் தர்க்கார் அதுமறிப்பார்களா? சுதந்திரை அது மறித்தாலும் மகாத்தாவும் ஐந்து

அக்கப் போர்

"காசி"

பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் திராவிட ஸ்தலம் கொடுக்கா விட்டால் தாமதம் தாமதம் என்றும் மூல்கலிமங்கலம் பாசெந்தன் கேட்டப் போவதாக திரு. டி. வே. சாமசாமி நாயக்கர் பயமுறுத்தினார்.

இந்தக் கண்டமெல்லாம் எதற்கு? வெங் கோக்காரக்காரரென மாறிவிட்டால் இத்தியா முழுநாளைமே ஆனாலாமே?

பரணைக்கோர் சந்தேகத்தின்றி விசாரணை யின்றிச் சிறையி லடைப்பதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் இத்தியத் தந்தையார் கூட்டத்தின் பிடிவது பிரிவு செல்லுபடியாகாத தெய்வ பெட்கொல் கொர்ட்டு தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறது.

சட்டம் ஒரு கருவாத என்று சொல்வ துண்டு. அந்தக் கருவாதக்குடைய ரோனம்

வந்த மரக்கெல் தனக்கு ஒரு உடை விட்ட தபோதும். ஆனால் கடைசியில் மரக்கெல் தம் பதிலுக்கு அதேமாதிரி உடை கொடுத்து விட்டார். பிடிவது பிரிவு செல்லுபடியாகாது மெய்த இன்னொரு அவசம் சட்டம் பிற திருக்கிறது.

மேற்படி தீர்ப்புக் கூறிய அதே சிவந்தன் னர் மாசிய் குணங் பெடல் கொர்ட்டு பிரதம நீதிபதி பதவியினின்றும் விலகினார். கடைசி திசையன்று அவர் சர்க்காருக்கு முழு விசாரணைத் தீர்ப்புக் கூறியது ஏ. பி. நம்பர்சுட் என்ற ஹாஸ்ய ஆசிரியர் எழுதிய ஒரு கதையை ரூபமா மூட்டுகிறது.

ஒரு வக்கீல் தொழிலிலிருந்து விலகிச் சொல்லப் போகினார். அவர் கடைசியாக வாதம் செய்யும்போது "ஓம் சீதிபதியே! உமக்கு என்ன தெரியும்? ... நீர் எங்கள் வாதங்கட்குச் சேட்பதற்குப் பாசாக்கு கொடுத்தொண்டு தாக்குதில், இங்கிருக்கும் வக்கீல்கள் எல்லாரும் முடியுந்தவர்கள்"

என்றதோணியில் வெகுத்து வரசிப் பேசி விட்டுப் போய்விட்டாராம்.

மும்செல்லவம் காதலன் தன் காதலிக்குப் புகப்புகன் சம்மாணஞ் செய்வது வழக்கம். காதலனை மொட்டி இர்த் சம்மாணம் அளிப்பதும் மரபுபட்டிருக்கிறது. காலில் ஓர் ஏ. ஆர். பி. வார்டன் தன் மணக்க விரும்ப ஒரு பெண்ணுக்கு ஒன்றையா மணக்கு கோதுமை சம்மாணமாக அளித்தானும், அவன் கோதுமைமணம் சட்ட விசாரணைப் பெற்றதால் சிறைப்படுத்தப் பட்டிருக்கினார். வாழ்க்கைச் சிறைவிலிருந்து தப்புவதற்காகவே அவன் இப்படிச் செய்தானே?

இதுமாதிரி காதலன் உணவுப் பொருள்கள் சம்மாணம் கொடுக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டால் இனிமேல் தானியக்கரிசை கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. அதற்குப் பதிலாகப் புல் கட்டுகணக்கக் கொடுத்து விடலாம்.

ஆம்! டாக்டர் குமா என்ன விஞ்ஞான ஆசிரியர் மிகவும் சிவப்பட்டு ஆராய்ச்சி செய்த மணிதன் பங்கியும், இவ் தலைநகரோயும் உணவாகக் கொள்ளலாம் என்று கண்டு பிடித்திருக்கினார். சாம் பங்கி உணவாக ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் எவ்வளவோ செலவாகியிருக்கிறது. காலியிதாள் மாசிய் தும் உணவப் போய்விட்டு வழியில் புல்

மேய்த்த வயிற்றை நீர்ப்பிச் கொண்டு வரலாம். குடும்ப சிவதொல்ப் போய்க்கூடக் காந்து வாங்கிக் கொண்டு புல் ஆகாரம் சாப்பிடலாம்.

மணிதன் புல் மேய ஆரம்பித்த விட்டால் பிறகு அவற்றை இப்போழுது உணவாகக் கொண்டு வரும் மாடுகள், கத்தையங்கள் முதலியன என்ன செய்யும்?

தேசத்தின் ஐந்த் தொகையையும், 'யிருத்த தொகை'யையும் வணிகத்தால் மனிதர்களை விடப் புல் மேயும் யிருக்கான் தான் குறைவானதே தெரிய வரும். ஆகையால் அந்தப்

யிராணிகள் எங்குப் பதின் மூன்று உணவாகச் சாப்பிட்டுமே.

இன்னும் மாண்ட ரோமெரி இத்தியத் தருப்புகள் வட ஆபிரிக்கப் போர் முனையில் முன்னணியின் கின்று சிவியர்பதன் பரிசுராகக் கூறுகிறார். எச்சின் "இத்தியர்களின் வீரமே வீரம்" என்ற மூத்த கருட்டொழுகை வரையல் புழுகிறார். "ஆபிரிக்காவின் பந்தஞ் செய்யும் இத்தியர்களின் வீரத்தைப் பந்தி ராக் காணத்தைச் சொன்ன!" என்ற அமெரி வர்ணிக்க முடியாமல் திண்டாடுகிறார். இப்படிமென்மால் புகழ்மாயை பெத்தச் சொன்னிருப்பதற்காக புத்த முனைஞ்பு

போவதை கிட்டி டர்பனின் இத்தியர்கள் கிறு காத்திக் கொண்டு வடார்த்திருக்க ஆகையப் படுகிறார்களே! அவர்கள் தாதிர்ஷ்டத்தை என்ன கொள்ள!

"அதிமார் ஒரு பெரிய தவறு செய்த கிட்டர், அவர் டார்ச்சுரைப் பிடித்த போது அப்படியே சொடந்த பிரிட்டன் மீது படையெடுத்த (பூதநாய் புத்தத்தின் போரே) வேறு கிதமே யிருத்திருக்கும்" என்ற எச்சின் கூறுகிறார். இதே மாதிரி 'திருந்தான்' என்ற பெ பிராணிகளைத் தந்திருக்கிறோம் :

திரொபைகா துரியோதனன் தருக்கி கிருத்தத்தைப் பார்த்துக் கிரிசோம கிருத்தான்?

எச்சின் பங்கிச்சுடத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது குரத்தக்காரவின் உட் டார்த்திருத்த அமெரிவின் பின்புறமால் வந்து அகலும் குரத்தின் தங்கினது என்னவா? அப் போருது அமெரிக்கு சீர்த தெரியாம கிருத்தான்?

கிரிசு தகை வண்டன் தெருக்கனில் காக்காடாளைத் தேக்கித் தண்ணீரைத் தெரு கின் கிட்டும்மொண்டே யிருத்திருத்தான்?

மத்திய சட்டசபை (உப தேர்தல்)

சென்னை வாக்காளர்களுக்கு வேண்டுகோள்:—

சே. எ. மட்டையாசன் யுகாதுகிறார்:—

மதுர தேச பந்தாரைப் போற்றப் பெற்ற மது ஜி. சுத்யமூர்த்தி அவர்கள் மது வாழ்க்கையின் கோக்கம் "மேதி பயன் கினைவு முன்னம் அனை மானமடைந்தான் எவியர யிருத்திர க்தானத்திற்கு என் கோஷன்கி அபேகாஞ்சு க்ந்திறேன். எதிர் காணத்த வல்ல ஆகியான் அரோக்கம் கோவா ஒரே சங்கமால் வரலும் கான்பத தின்னாம். அச்சமத்தின் மது இத்தியரும் கொள்கம் பெற்ற மெம்பரால் திருக்கு மென்ற காது கிச்சலான மெம்பரம். இவ்வுரிமை பெறாததற்கு மது இத்தியா கிறுமகா வ்வதற்கிலும் வெளிவட்டாதுன் இத்திய மக்களின் கண்மை பெருமைகளை போன்ற உரிமைகளை பாதுகாக்கக் கூடிய திறமையுள்ள ஒத்தப்பட்ட அரோக்கமராகக் திருக்கவேண்டியே ஒழிய வேறு மார்க்கமில்லை. ஆகையால் என் பாதித்தானக் கொள்ளையை வீரோசித்த இயன்ற கிதக்களிகெள்ளன் எதித்தப் போராடத் தீர்மானித் திருக்கிறோம். எவ்வளவு சேகிரமோ முடியுமோ, அவ்வளவு சேகிரத்தினேயே இந்த புத்தம் புத்த கொண்டிருக்கும்போதே இத்தியகிரகாது முற்றினும் சேதெரியவ எச்சோகையப் பெறவேண்டி மென்பது தீர்மானமாக என் அபிப்பிராயம். மது தால் எது கண்ம் பெற்ற கிளக்கவேண்டி மென்றும் கெல்வேருவா ட்டிசென் அனைத்தம் ஒன்றோடொன்று கலந்து கொண்டு க்கத்த எனம் க்ந்தமையோடு காது ஒருமுறைப்பட வேண்டும். அவ்வாறு ஒருமுறைப்பட்டு வாழ்வது என்பது இத்தியாசியேயே கிரகம் க்ந்தி வாய்ந்ததம் ஒழுங்கு படுத்தப்பெற்றதமான மாபெரும் உட்பிராயே இத்திய கோஷனல் எவ்வளவுகள் முயற்சியன்றி இயலாது என்றும் உண்மையாக என் கருதுகிறேன். அதற்காக மாத்திர எச்சிஸையும், சிறையின் அகடப்பட்ட திருக்கும் மற்ற தியகிரகையும், கிரிவாகிரகையும் உடனேயே யாதொரு சிபத்திரகாட்சி ரி கிடுதலை செய்ய வேண்டு மென்ற என். முழுத் திறமையம் கொண்டு வாதுகிறேன்.

தீரர் சத்தியமூர்த்தி

" கஸ்தி "

3

திருச்சி நெளியில் இருந்தபோது ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்திக்கு அடிக்கடி சட்டசபை ரூபம் வந்துவிடும். அதிகார வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த எவ்வளவு அதிகப்பிரசங்கமாகப் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் வந்தால் ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி அடியாவது தடிப்பார். " இப்போது என் மட்டும் இந்திய சட்டசபையில் இருந்தால் அவன் மண்ணையில் அடித்திருப்பேனா, இல்லையோ? " என்பார். " இதில் இன்னொரு முக்கிய விஷயம் இருக்கிறது, பார்! வெளியில் பேச முடியாத விஷயங்களை வெளியே இந்திய சட்டசபையில் தராதவரைச் சொல்லலாம். 'ஆக்ஷன்' எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. இதெல்லாம் வல்லபாய் பட்டேலுக்கும் ஜவாஹர்லால் நேருக்கும் தெரிந்தால் தானே? " என்பார்.

இந்த உரிமையை — அதாவது வெளியில் பேச முடியாத விஷயங்களைச் சட்டசபையில் பேசக் கூடியதாக உரிமையை — ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி பூரணமாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

சிறிதளவு அயென்ட்மெண்ட் மசோதாவின் மீது விவாதம் நடந்துகொண்டிருந்தது. மீட்டர் எப். டி. ஜேம்ஸ் (சென்னை டிரேசரீயர் பிரதிக்ஷி) சர்க்காரின் கடனையை ஆதரித்துப் பேசி வந்தார்.

ஜேம்ஸ்:—பயங்கர இயக்கத்தைச் சாதாரண சட்டங்களால் அடக்க முடியாது. மசோதாவை எதிர்ப்பவர்கள் வேறு என்ன வழி காட்டுகிறார்கள்?

சத்திய:—சுயராஜ்யம்! (கேளுங்கள் கேளுங்கள்.)

ஜேம்ஸ்:—இளிப் பிண்டியைப் போல் 'சுயராஜ்யம்' என்று கத்துகிறார்கள் நண்பர். அவர் தென்னிந்தியாவில் செய்த ஒரு பிரசங்கத்தில், 'சுயராஜ்யம் வந்ததும் வானத்திலிருந்து மழை கொட்டும்!' என்று.

சத்தியமூர்த்தி:—நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. 'சுயராஜ்யம்' கிடைத்தால் வானத்திலிருந்து பொழிகிற மழையைக் கடலில் போய் விழுந்து வினாழும்படி அடமாட்டோம். அனைத்துக் கட்டுப் போட்டுத் தேக்கி விளைச்சலுக்கு உபயோகப் படுத்துவோம்' என்பதேன்.

ஜேம்ஸ்:—கேடடை காலத்தில் இன்னும் எவ்வளவோ என் நண்பர் சொன்னார்.....

சத்திய:—நீர் கூடத்தான்.

ஜேம்ஸ்:—உலகத்திலேயே மதந்திரத்தில் அதிகப் பற்றுள்ள தேசம் இங்கிலாந்து தான்.....

சத்திய:—எதிர்ப்பதையும். அயர்லாந்தையும், அமெரிக்காவையும் கேளுங்கள்!

ஜேம்ஸ்:—பின், யார் கிழே இருக்க விரும்புவீர்கள்? ஜேம்ஸியின் கிழா? இதாலியன் கிழா?

சத்திய:—ஜேம்ஸியின் கிழமில்லை, இதாலியன் கிழமில்லை, உங்கள் கிழேயில்லை. உங்கள் எல்லாவற்றையும் உதைத்து வெளியேற்றுவோம்! (We will kick you all out!)

மற்றொரு சமயம் ஸர் ஜேம்ஸ் சிரிப்பின் அதிகப் பிரசங்கத்தைப் பற்றி விவாதம் நடந்தது. அப்போது ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி பின்வருமாறு பேசினார்:—

"அக்கிராசைர் அவர்களே! தெய்வங்கள் யாரா அழிக்க உத்தேசித்திருக்கின்றனவோ, அவர்களை முதவியை வைத்தியம் பிடித்த செவ்வென்றன. சமை வரவு செலவு அங்கத்தினரின் வியாதி இந்திய சர்க்காரின் அடிகளுக்கு அறிய வாரும். தங்களுக்கு முடியு கெருக்கிவிட்ட தென்ற அவர்களுக்கே தெரியும். அதனுத்தான் இப்படிப் பேசுகிறார்கள்!"

பின்னால் ஸர் ஜேம்ஸ் சிரித் குறுக்கிட்ட போது ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி சொன்னார்:—

"பொறுங்கள். சிலகன் அழியப்போகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஸ்ரிஷங்கரன் ஒருவன் 'சான் அப்படித்தான் தன்னிடத்தில் முழுக்கே சாவேன்; என்னை ஒரு பயலும் எடுக்கக்கூடாது' என்றுளும். அப்படித்தான் உங்களுக்கும் சொப்போகிறது!"

அதிகார வர்க்க ஆட்சிக்கு ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி கொடுத்த சரபம் எப்போது சத்தியமாகப் போகிறதோ, தெரியவில்லை.

சட்ட சபையில் மட்டுமல்ல, சர்க்கார் சட்டங்களிலேயும் ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தியின்

வாக்கு பாணங்கள் அக்கா கிளம்பும். 1939-ல் ராசுபிரியம் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கூட்டம் நடந்தது. பண்டித ஜவகர்லால் நேரு பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் நேருஜி பேசும் போது குதர்க்கவாதங்கு வானமே பாய்ந்து வரக்கூடும். அவ்வளவு மூன் லோபக்காரர். அதிலும் அவர் சர்வ தேசிய விஷயங்களைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்ததுகிட்டால் மேல் லேண்டுவதில்லை. மகாத்மா காந்தியே "சர்வ தேசிய விஷயங்களில் ஜவகர்லால் கால்டுவெல்ததாம் வாக் குத் தட்டும்" என்று சொல்லி விருக்கிறார்.

அப்போப்பட்ட ஜவகர்லால் கால்டுவெல்ததாம் சர்வ தேசிய விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது பிச்சுமும் சின்ன வாக்கு புத்தம் நடந்தது.

கூடாறு:—இக் தி ய கா வ குர்ப்பா தாக் தும் என்ற பயத்துக்கு ஆதாரமே யிருக்க முடியாது.

தத்திய:—ஏன் முடியாது?

கூடாறு:—சர்வ தேசிய சிவாமையைப் பற்றி என்னுடைய ஆராய்ச்சியிலிருந்து கூறு தெரிவித்து.

தத்திய:—வேறு காரணம் ஏதாவது?

இந்தக் கேட்ட பண்டித ஜி திவாஜிப் போனார். சற்றே சிதானித்துவிட்டு, "உங்க ளிடம் பிறகு தனியாகப் பேசி விஷயத்தை விவாதிப்பேன்" என்று சொல்லி மேலே போசு தெவாக்கிறார்.

வடகாட்டுத் தலைவர்களைத் தயிர் காட்டார் அங்குக்கு மீதித் தலைவர் தாக்கி வைத்தல் கொண்டு உத்தராவது ஸ்ரீ சத்திய ஸூர்த்திக்குப் பிடிப்பதில்லை. மூக்கியை வட காட்டுக்கு அவர் ஒரு தடவை போய்த் திரும்பியவுடன் அவரைப் பார்த்தால், திரைப் பற்றி அநிகராகப் பேசுவார். "உங்க ளிருந்து ஒருவர் வந்து கிட்டால் எம் என்ன பாடு படுத்தியிருக்கிறார்? எம் அங்கே போனார் ஒருத்தரையும் வைக்கிறதில்லை. நீ சொல் லிற்று சொல்பாதி. எம்மை காபே மதித்தால் தானே பித்தத்தியகனும் மதிப்பாய்?" என்பார்.

"நீ சொல்வது சொல்பாதி" என்று அவர் குறிப்பிடுவது எதைப்பற்றி என்றும்:—

ராஜாஜியை நான் அங்கு மீதி க்ஞோத்திரம் செய்கிறேன் என்ற அபிப்பிராயம் ஸ்ரீ சத்திய ஸூர்த்திக்குக் கொஞ்சம் உண்டு. சில சமயம் என்னைப் பார்த்ததும், "உன் அப்பா! இத்தினர், சத்தினர், பிரம்மா, விஷ்ணு

சம்ஸாரமும் திராவிடோபாஸ்காரியார் தானே? இருந்தாலும் இவ்வளவு தீவிர ஓர்விய் (ஹீஸ் பூனா) கூடாது!" என்பார். "ஆகட்டும், ஆகட்டும். உங்களை யும் இத்தினர், சத்தினர், பிரம்மா, விஷ்ணு என்று ஒரு சமயம் சொல்வப் போகிறேன். அப்போது என்ன செய்கீர்களோ, பார்த்தோம்!" என்பேன்.

அவருடன் அவசரமாகப் பேச வேந்தால், "நீங்கள் தான் வடகாட்டுத் தலைவர்களுடன் பழையிருக்கிறீர்களே? அவர்களை அந்தத் தரமானத்தால் எவ்விதம் போற்றுகிறீர்கள்? உமது தலைவர் அவர்களைக் காட்டிலும் எந்த விதத்தில் குறைந்தவர்? தென்னாட்டில் உமது ராஜாஜியைப்போல் அறிவற்றவர்கள் ஒரு பெரியவர் இக்காலத்தில் தேவாந்திரி யிருப்பது உமது அறிவீட்டாய்வுவல்லா? அவரை எம் கொண்டாடாவிட்டால் வடகாட்டினர் எம்மை எவ்விதம் மதிப்பார்கள்?" என்பேன். இத்த கிட்டும் சப்பத்தாமத்தான் ஸ்ரீ சத்திய ஸூர்த்தி வடகாட்டிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் "நீ சொல்வது சொல்பாதி" என்று சில சமயம் சொல்வது வழக்கம்.

ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்திக்கும் ராஜாஜிக்கும் இருக்க சம்பந்தத்தைப் பற்றிச் செருக்குத் தவறா அபிப்பிராயம் இருந்த வரையதாய்த் தெரிவித்து, மூக்கியை, காங்கிரஸ் மிரோஜி கனும் தொத்தக்கால் ஒரு தருமவைக் கூட எடுத்துப் போடாதவர்களுக்கும் மேற்படி தவறா அபிப்பிராயத்தைப் பார்ப்பி வருகிறார்கள். ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியின் மானத்தைக் குறித்த அபாசப்பட்ட ஒரு பெரியமனிதர் அவருக்கு மத்திர உத்திரிவோம் கிடைக்காதது பற்றி ஒரு குடும் கண்ணீர் வடித்தார்.

இவர்களுக்கெல்லாம் மத்திரி உத்திரவோம் என்றும், அதுதான் சம்பளம், அநிரோம், திரா சொகரியோன் துவை மெயேதான் ஞாபகம். காங்கிரஸ் மத்திரி பதவி வகிப் பதம் அதே சமயம் காந்தியின் திவான் வேலை பார்ப்பதும் ஒன்று என்பது இவர்களுடைய எண்ணம். அதே சமயத்தாத்தில் திவானு யிருந்தால் ஒரு மகாராஜாவுக்கும் ஒரு சிவரி டெண்டிக்கும் எல்ல பிச்சுமாய் வந்து கொண்டால் போதும். மற்றப்படி பெரும் பாலும் திராங்காரர்கள் "வைத்தால் குறியி— சிவாத்தால் கொட்டை." என்ற ரீதியில் ஆட்சி செலுத்தலாம்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் மத்திரி வேலை பார்த்தது இப்படிப்பட்ட காங்கிரஸ்காரர்கள் மத்திரி பதவியை ஆகையுட வேண்டிய ஒரு பதவி

பாடலோ பரிசைப்போ அருதலின்று; அதை ஒரு அடிமைன பொதுப்பாடலே கினைந்தான். பொதுவாதின் பழையவர்களை அவர்கள் தன்னை கினைக்கவில்லை; பொதுவாதத்தின் வறுப்பைப்போ கினைத்துக் கொண்டார்கள்.

ஆகையினால், ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி ராஜாஜியைச் சென்னைச் சட்ட சபைக்கு விற்கும்படியும், பிரதம மந்திரி வேங்கையாவுக்குச் சொல்லும்படியும் வற்புறுத்தினார். அவர் இவ்விதம் வற்புறுத்திய ஒரு கத்திர்ப்பத்தில் நான் அருகில் இருக்க வேண்டியவரால் இதைத் திட்டவாய்ச் சொல்கிறேன். தங்களுக்கு வேண்டிய ஒரு பரிசை ராஜாஜி சொல்லுபவராக வந்து விட்டார் என்ற எண்ணம் தவிர மனதில் கொஞ்சமாவது அச்சமும் இல்லை. வெண்புது விசயம், அப்படி விருந்தால் அவருக்கு வற்புறுத்தியிருக்க மாட்டார்; ராஜாஜியும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கமாட்டார்.

இந்தச் சென்னை மகாநகரத்தின் தந்தை — ஆந்திரா — மலையாள தாராநாதன், பிரமணன் — பிரமணன்வாதன் தாராநாதன், — இப்படியான மற்ற மகாநகரங்களில் இவ்வாறு தாராநாதன் பல உண்டு; கங்கெஸ்-க்குள்ளும் உண்டு. இந்தத் தாராநாதன் வெங்கலம் கடைய வறுமையில் தீர்த்த வண்ணையன் சரிக்கட்டத் திறமையாக கூட்டி வந்தவருக்கு ராஜாஜி தான் வெங்கல வித்தத்திலும் தருந்தார் என்ற கங்கெஸ்வாதினம் அரேர் அருவியதேயோன் தான் ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியும் அப்போது வந்தார். அது எவ்வளவு உண்மையென்பது பின்னால் வந்து விளக்கிறது. ராஜாஜி விவசய பின்புரக் கடைய கங்கெஸ் சட்ட சபை அங்கத்தினர் கூட்டத்தில் ராஜாஜிக்குப் பரிசை ஒரு தலைவனாகத் தேர்ச்செய்தல் முடியாமல் ஏதேனும் வலுத்தவரிடமிருந்து மேற்படி உண்மை இன்னும் எப்போதுமே தெரிகிறது.

ராஜாஜியைப் பொறுத்த வரையில், ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியிடமிருந்து அவருடைய அபிமானம் — பல அளியில் விவாதிக்கவேண்டிய விதி — ஏதே விதமாக விருந்தது என்பதை நான் அறிவிக்க. சிலநேரம் வெளிவிலும் இதை நான் கண்டிருக்கிறேன். சிலநேரம் ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி வரும் கஷ்டமடைந்திருந்த பரிசைவக அதுதரையில் பின்புறம் கூடலே ராஜாஜி வந்து விட்டார்.

ஒருகூடிய மகாநகரக் கமிட்டிக்கு ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியைய்தான் தேர்ச்செய்தல் வேண்டுமென்று ராஜாஜி வற்புறுத்தியதால் கங்கெஸ்கு சொல்லுதல் பதனாகைய கதிருப் திக்கு ஆகாசத்தை நான் அறிவேன்.

ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியைப் பிற் சமயம் நான் அறிமுகமாகத் தாண்டுவேண்டி தேர்ந்தெடுத்தேன். (சுருத்தியேதாம்!) அப்போதெல்லாம் ராஜாஜி தமது ஆட்சேபத்தைத் தெரிவிக்கையல் இருப்பது கிடையாது. கடைசியில், ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி ஜெனரல் ஆம்பர்திரியில் ரோயல் பங்கையின் இருந்தபோது அவரைப் பேரம் நான் தங்கிக்கும்படி தேர்ந்தது ராஜாஜியின் முயலாகத்தான். அப்போது அவருடைய உடல் சில வலியை கிடையாது இருந்ததாயினும் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இவ்வித ரோகு செய்த கங்கெஸ்குப் படைக்கலை. எதிர் பார்த்திருந்தால் ஒருவேளை ராஜாஜி தமது வடாட்சம் பிரயாணத்தைக் கூட வித்திவைத்த அவருடைய ரோயல் பங்கையின் அருகில் இருந்திருப்பார்.

ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியின் ஆபத்தான காலம் ஒருவாறு தங்கும்பாக்கம் ஸ்ரீ துரைசாமி ஐயர் அந்த மலையத்தின் தயரம் ததும்பப் பேசியபோது, "சு சத்தியஸூர்த்தி! இருப்பதுதான் வருவதுதற்கு முன்னால் சீயம் எனும் சிங்கியாவில் பேரம்ச் சாங்கெஸ் கொண்டு செய்தோமே? அதை எப்படி மறப்போம்!" என்ற கதறினார். எனக்கு அங்ஙனம் கீண்ட எவன் பழக்கம் ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியுடன் கிடையாது. சமார் பதிலின்றி வருவதுதற்கு முன்னுமேதான் அவருடன் அறிநாள் ஏற்பட்டது. அது எப்படி என்றும்:—

திருவண்ணாமலையிலே காலுபிரத்திலே உட்கார் மகாநகர மகாநகரங்கு அடுத்த நான் மகாநகரக் கங்கெஸ் கமிட்டி கடத்தேன். அந்தக் கங்கெஸ்க் கங்கெஸ் சம்பந்தமான கந்தக் கூட்டக் கடனாகுதான் தேவியேதம் பாடாமல் ஆம் சிப்பது கில வாத, மேற்படி கூட்டத்தின் தேவியே சிதம் பாடுவதற்கு ஒருவரும் இல்லை. ஸ்ரீ அண்ணாமலைப் பிண்டா கூட கங்கெஸ்கு பேரம்மிட்டார். கங்கெஸ் ஒருவர் கங்கெஸ்குப் பாடத் தெரியும் என்ற சொல்லி கிடையே, "பாடு" "பாடு" என்ற கங்கெஸ் பத்திரியுத்தம் ஆங்கு வந்தது. நான் எவ்வளவு கந்தக் கங்கெஸ்க் கோட்டாவிலே, "சரி, பாடுகளைத் தேர்ந்தெடுத்த தங்கெஸ் வேண்டுமே!" என்ற சிங்கெஸ்க் ஒரு பாடு பிண்டாப் பாடு வைத்தேன். பாட்டி முகம் ததம் ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி என்னை அருகில் அகத்தது. "பாட்டி கங்கெஸ்க் கங்கெஸ்க் தது; ஆனால் அருகிலே ரோகிலே" என்றார். அந்த நான், "கூடாடா" அது எனக்கு கங்கெஸ்க் தெரியும் என்ற கினைத்தேன்.

தெரியாத பாவையிறையே மெது விதவாள்
என் படிக்கொண்டிருக்கப் போகிறாள்? —
தமிழினை நியமமாக நீத்தாள் என்பது
தெரியுமா? என்று கேட்டு விட்டு, "இந்த
'கண்ணியம்', டி. கே. சிவப்பாசா முது
பாலும் இருப்பதற்கு என் இவ்விரைப்
பெண்! உண்மையான என் அபிப்பிராயம்
இதற்கு!" என்று,

அப்போதெல்லாம் எல்லா வர் அன்றா
யும் செட்டியார் தமிழினை இயக்கத்தை
ஆரம்பித்திருக்கவில்லை, டி. கே. கலியம்
என்றுதான் அடிக்கடி "தமிழ் பாட்டு"
என்ற சொல்லித் தொண்டிருந்தோம்.
ஆகையினால் ஸ்ரீ சத்தியஸூத்திரி அவ்விதம்
எண்ணித் குறிப்பிட்டார். அவர் பேசியிரு
வது ஆசாத்தின் அருந்தமம், "எண்ணி
கிணர் குறிப்பிட்டிருக்கவே வேண்டியதில்லை.
மாதிரி என்னைக்கோ கிணர் உண்
அபிப்பிராயத்தை மாற்றித் சொன்னார்
எனவே? என்னுடைய மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்?"
என்றேன். பத்திரிகைக்குச் செட்டி
யிருந்தவர்களுக்கும் எண்ணி ஆமோதித்தார்கள்.

கடைவெளியில் ஸ்ரீ சத்தியஸூத்திரி இந்
அபிப்பிராயத்தின் சொன்னிருந்தார்.
ஸ்ரீ தியானாஜ உந்தவன் கச்சேரியின்
ஆரம்ப நிகழ்ச்சி அவர் பேசியபோது
தமிழ் இளை இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்.
"தியானாஜ கவையின் தமிழ் பாட்டைத்
தான் சொந்தவர்; அவரை என் போன்ற
மற்றும், ஆனாலும், தமிழ் பாட்டைத்
என்னும் என்றும் அதாவது முடிந்தது,
குறிசி 'திருவடி சேனம்' பாட்டுபோது
உண்மை உருவத்தையே தென்கு
பாட்டைச் செட்டியார் உருவ கிணர்"
என்றார்.

ஸ்ரீ சத்தியஸூத்திரியைப் பற்றிய இன்
னெரு தப்பியிரையம் பலருடைய மனதில்
உண்டு என்பதை அறிவேன். அது, அவர்
சாதிப்பதன் உண்மை என்பதற்கு,
உண்மையில், அவர் மதப்பற்ற உண்மை;
மதத்தின் வெளிச் சின்னங்களினால் உட
அவருக்கு உணர்ச்சி உண்டு. பாராவது ஒரு
பெண் குழந்தை சொந்திக்கு இடத்தில் சொன்
வாயில் இருப்பதைப் பார்த்தான், "என்,
அம்மா, பாலும் தெந்தியுடன் இருக்கிறாள்?
குழந்தை இடத்தில் சொன்னாள்!" என்பார்.

வாரிஸ் இருக்கும் எட்டாளின் அவர்
சாதிப்பின் எழுந்தமம் உண்மை செய்த வெண்
பட்டு உருத்தி, விபூதியும் சிந்தை சந்தையுமும்
தரித்து, ஸ்ரீ சாம பட்டையினைப் படுத்தி

குழந்தை உட்கார்த்த, வாங்கிச் சாமையான
பாராட்டும் செய்யுதான் என் பலருடைய
பார்த்திருக்கிறோம்.

அவருடைய மத பத்திரிகையும், பழமைப்
பத்திரிகையும் பார்த்துவிட்டுத்தான் பவர் அவர்
சாதிப் பற்ற உண்மை என்ற தவறு
எண்ணித்தான், உண்மையில், அவர் சாதிப்
பற்ற உண்மையான விருந்தான், ஸ்ரீ சாமையாஜ்
ஸ்ரீ அன்னாமயியின் பிள்ளை போன்ற பன்
என்பதானால் சிந்தை செட்டியார் உரியவரை
விருத்திருக்க முடியாது.

ஸ்ரீ சத்தியஸூத்திரியின் மனத்திற்கும்
சென்னை மாதாஸத்தின் பொது வாழ்ச்சி
ஒரு பெரிய குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, என்
ஒவ்வொருவரும் சொந்த வாழ்க்கையில் ஒரு
பெரிய கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறோம்.

சென்ற இருபத்தைந்தாம் வருஷமாய் ஸ்ரீ
சத்தியஸூத்திரி என் ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கை
யிலும் கலந்து போயிருந்தார். அவர் ச.
வருக்கு வருகிறார் என்றும் அதில் ஒரு குழ
மை; அவர் பொதுக் கட்டத்தில் போகிறார்.
என்றும், அவரைச் செட்டிப் போவதில் ஒரு
உந்தவன்; அவருடைய பெண்ணைச் செ.
பதின் மாதிரி ஆனந்தம்; மாதிரி அவரை
பற்றி என் ஒருவருக்காவது பேசிக் கொள்
வதில் எவ்வளவு திருப்தி. செட்டியா
யினால், பொதுக் கட்டத்தினால், அவர் பே
யது பத்திரிகையில் வித்திருக்கிறதென்றும்
அந்த பத்திரிகையைப் பிரிக்கும்போதே,
ஆவம். "சத்தியஸூத்திரி வெறுத்திரு
கிறார், பார்த்தீர்?" என்ற எண்ணம்.
செட்டியினால் மனத்தின். — இப்படி வெண்ணை
ஸ்ரீ சத்தியஸூத்திரியைத் திசைக்காற்றினால்
இடம் பெற்றிருந்தார். அந்த இடம் இ
போது குழப்பமாயிருக்கிறது.

எனம் இப்படியே இருந்தவிடது. ம
படியும் திருவல்லிக்கோட்டை உந்தவனாரினால்
என்றென் மாதிரித்தான், தெரிய
போதுக் கட்டத்தைக் கட்டும் எட்டை வ
வான். அப்போதெல்லாம் என் ஒரு "ஸ்ரீ சத்தி
ஸூத்திரி இவ்வாறு?" என்ற எண்ண
தோன்றும்; வயிற் பரிசு என்னும்.

ஸ்ரீ சத்தியஸூத்திரிக்கு குரபன் சின்ன
தோன்ற ஏற்படுமோ, என்னவோ தெரியாத
ஆனால் குரபன் சின்னம் எதையும் இவ்
விடத்திலும் அவருடைய குரபன் மட்டு
எனக்கு இருக்கத்தான் செய்யும். ஸ்ரீ சத்தி
ஸூத்திரி போன வழியை என்னும் பின்பற்ற
எனம் வரும் வரையில் மனது அவருடைய
குரபன் இவ்வாறு போகிறது.

மனமாரப் பரிகார வேண்டாமா உன்னை? இந்த இடத்தில் உன்னைக் காட்டாது, காங்குரே கோகுத்த பிடிபாளையிற் காணாமலாம். ஆனும் இது போதாது. உனது குயில்க்கு மூ கிழலில் என் உன் காதலக் கந்த தானை மனம் கிரப்பிக்கொள்ள ஆவனப்படுகிறேன்."

காணா, "அதற்கென்ன, கீ கா" என்று.

ரமேன் கட்டியின் அருகில் சென்ற, "உத்தரவா, மன்னி? போய் வருகிறேன்" என்று.

"இனிமேல் இந்த இடத்தில் கீ என் கிழைப் போகிறாய்? உன் காலியம் ஆகி விட்டது" என்றான் கோஜா.

ரமேன் பேரவிட்டான்.

ஆனும் அத்தியாயம்

ரமேன் அகன்றதும், கோஜா, உன்னை வாயால் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு, பருக்காவின் காய்ந்து என்னவிட்டானாம்.

மனமார மூபாய்மை ஒன்றொன்றாக மனத்துள் குயில்க்க இடம் கொடுத்தான் கோஜா.

"காத்தியாயே என், என் காதலி கீவி என்னைத் தம் மாடுபோல தழுவி 'என் அந்த காதலித் தம் காணலும் தேவிபோ!' என்று அவர் காதலியும் வருகிற் கொன்னதாய்வு. இந்தப் பந்த வகுத்துத்திற்குள் அத்தனைய உயிர் என்னை நித்திரம் அழித்த போகக் கூடியது என்ன? உன்னை கிரப்பித்தானே இருக்கிறது. அடிக்கடி கோவிதமனம் அவர் தும்வாது கூறிவந்திருக்கிறார்? — 'மூம் காத்தித் தான் மடக்கதயலிற் செஞ்சொடி. என் பட்ட மாத்திரம் அகோக கிருகயுக்கள் அரும்பெடுத்து அவர் கந்தப் பூத்தனவாய். அவர்கள் திரழிற் அருகாநம் கிழியிபொது மகிழ மார்க்கள் கதமனமார் கொலித்தனவாய், காவிதனனாகைய கவிப கோகத்தா எம் பூஞ்சொலியினையே காணுவோம் கா, உனது அழகிப பாநம் பட்ட இடமெல்லாம் திரு மருக்கும் என்னை மன்க்கக் கன் நிதங்கின்றன பார். மடக்கததத் தருகிறது இவர்கொன் தம். கோஜா மனர் காத்திற் அதன் கஞ்சமம் பரகிறது' என்று இப் படிபென்னார் கொன்னார். இன்னும் காத்ததற்கு காத்ததா 'கீ திராது. போனும் பூப்பொன்ற என் து கட்டி இந்த என்னை காத்ததா கிருத்திராது' என்று ஒத்த ஒரு மார்க்கடி அம்மெனவே திர்திரை காண்குள் கிருகயுத் திருப்பார்?' என்று என்னை கந்தி சென்னாரே! ஓயோ! என் தினமும் இன்னும் கருக்கி விட விட்டோ: ஆனால் அதன் மகிமை பற்றிதோடி விட்டதே!"

ஒரு காத்திற், கோஜாவின் மனத்தில் துளியெனும் கந்தோச மனது மனமாரது பருத்திருக்க விட்டோ. அவன் ஆட்சி கொடுத்திப காணிக் மூக்குவது ஆம் குதங்கிடவிட்டோ. அவனைக் கந்தி கிருத்த ஆராயம் அருகாவின் ஒளி கிழலும் கவனமாரப் பொருகதப் போல் ககந்தமாரகியே திருத்தது. இன்றே ககந்தமாரம் கிழைப் பார்த்தானே அவன் உன்னை காணுவோ கிடுகென்ற கிவித்தது. தன் பேரினையே அவருக்கு எம் பிடுகா குகாந்த வந்தது. இந்த காணா பார்? அவருக்கு திர்திரை அகம்பாணமா? — இவர்கள்

"என் வரதா? எனக்கு நீ எப்பொழுதும் அந்தப் பழைய கிரகார்தான்."

"இப்போதென்னாம் எனக்கு எதைப் பார்த்தாலும் பயமா விருக்கிறது."

"எனக்குக் கொஞ்சம் பயங்கூட்டப் பார்த்திருய்; அப்படித்தானே? எந்தயோ நினைத்துக்கொண்டு என்னைச் சின்னப் பார்த்திருய்; தெரிவிறே! பெண்ணைக்கே உடன் பிரத்தம இந்தக் குடித்தியான புத்தி."

"எதைமும் மறந்து போவது புருஷர்களுடைய கவபாவ மின்புறாக்கும்?"

"எதை மறந்தேன், அத்தாட்சி கேட்டு."

"அந்தகொண்ட, ஊய் மிழியப் போனதாம், விதியின் சம்பந்தம் இவ்வாறு உங்கள் எதிரில் எவ்வாறு அத்தாட்சியாக இருக்கிறதோ."

"நீ போவது மூன்றுக்குப் பின் விசேஷமாக விருக்கிறது. எழுதிருந்த திணைகளில் மறதி ஏற்படுவதற்கு; தங்கள் அனுபவிக்கும் களில் மறப்பது கெடையாத."

"சத்தியமாகச் சொல்லுங்கள்; இதை கலை சீக்கள் என்னை மறந்தே போய்விட விடையா?"

"என்ன அளவு மாதிரி போகிறது, நீ! மூச்சியமாகப் போகவேண்டியிருக்கிறது; ஆனால் திரும்பி வரும் கதை என் மனம் பட்டபாடு எனக்குத்தான் தெரியும்."

"சீக்கள் இந்தமாதிரி தலைநில் கெட்ட வேண்டாம். பருக்கையில் உட்காருங்கள்."

"என் குடிப் போய்விடுவே சொந்த என்னை மட்டுமே சொன்னவா?"

"ஆமாம். மனம் பரிசுத்தம் உங்கள் பரத பிரகாரம் எவர்க்கெல்லவோ அடகு கவந்தப் பட்டிருக்கின்றன!"

"ஓடு ஓடுவே இந்த மாதிரி சந்தேகம் சொல்வது, என்மேல் உன்ன அன்பின் கவையைப் பிண்ணும் அதுபயிப்பதற்குத்தானே?"

"இங்கு, தவிர்க்குட சந்தேகம் இங்கு. கொஞ்சக்கூட இங்கு. உன்னையோட ஒரு புருஷனை வேத எந்தப் பெண் பெறக் கொடுத்த கவத்திருக்கிறான்? உன்னிடத்திலா சந்தேகம்! அப்படி இருந்தால் என்னைப் பார்த்துத் தா கொண்டு தப்ப வேண்டும்."

"எனது இருந்தால் உன்மேல் சந்தேகம் கொள்வேன்; இன்னாலிட்டால் இந்த இன்றை எட்டசத்தில் கவரணம் ஏது?"

"வேண்டாமாணும் தராதபாடுக் கொள்ள வரமே ... அது பிரதானமாக (நூல்வாட்டாகாக) அல்லவோ முடியும்!"

"நீ என்ன சொன்னபோதிலும், இந்த என் மேல் உனக்குச் சந்தை கோபம் தானே!"

"தப்பித் தவறி என் கவந்தாவது உன்னைப் பெரிச் கோபம் கொண்டுக்கொண்டிருக்க, கிச்சையாக அந்தக்குப் பொதுப்புறமாக, ஏதோ துஷ்ட தேவகந்தான் என்னுள் புருத்த என்னை ஆட்டி கவத்திருக்க வேண்டும்."

"எம் ஒவ்வொருவரிடத்திலுந்தான் அந்த மாதிரி ஒரு தரத்தேவகந்த குடி கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஓடு ஓடுவே அதன் கவருபத்தையும் கட்டிவிடுகிறது. என் அறிவு இருந்த 'எம், எம்'வென்ற கொண்டு மத்திரத்தில் அது ஒட்டப் பிடிக்காதா?"

அப்பொழுது ஆயா உன்னே வந்தாள். ஆதித்தியனைப் பார்த்து, "பாடி, இந்த கலை முதல் அம்மா எதைக் கொடுத்தாலும் சாப்பிட மறக்கிறான். மருத்த வேண்டாமென்கிறான், உடம்பைப் பிடித்த விடுகிறேனென்றும் தடுத்த விடுகிறான். இப்படி இருந்தால் இது கோடு என்னுள் மல்லுக்கொடுக்க முடியாத ... சொல்லிவிட்டேன்; உங்கள் பாடு" என்று கூறிவிட்டு 'நூல் நூல்' என்று கையை வீசிச்சொன்னே சென்றாள்.

இதைச் செட்டதும் ஆதித்தியன் எழுந்திருந்து "இனிமேல் உன்னா என் கோபித்துக் கொள்ளப் போகிறேன்" என்றான்.

"தராதபாடுக் கோபித்துக் கொள்ளுங்கள், என் செய்தது பிரகாரம். ஆனால் அப்படி மன்னித்து விடுங்கள்."

ஆதித்தியன் அகறக்கு வெளியே போகி, "காணா, காணா —" என்று கூப்பிட்டான். அந்தப் பெயர் கேட்கலின் சம்பந்தமும் மிக்கல் பற்றியதெனில் ஒலித்தது. "விடி மூன்றில் கை திண்டியது போலாயிற்றே இது என்ன?" என்று அவருக்குத் தோன்றியது.

(தொடரும்)

தமிழ் விளர்ந்த கதை

3. தொங்கார்ப்பியர் உண்ட தநிந்தரகு

இந்தியாவின் தெற்கு எங்கிலும், தமிழகாட்டின் தெற்கு எங்கிலும் உள் ளியா குமரி என்ற குமரி முகந்தான் என்பவரை நிறுவரும் அறிவர்.

வடவேங்கடம் தெங்குமலை ஆங்கிலத் தமிழகதும் தங்குமலை.

[குறிப்பு: அ + இடை: அங்கிலை; தமிழகதும் தங்குமலை; தமிழ் மொழி பேசும் தங்குமலைத்தெரு.]

மன்று தொடங்கும் தொங்கார்ப்பியப் "பாவிதமும், தமிழகாட்டின் வட எங்கிலு வாடு வெங்கடம் மன்று இருப்பதி யினை கவக குறிப்பிட்டிடுத் தென் எங்கிலு வாடு குளரினையுத்தான் குறிப்பிடுகிறது. "இதற்குப் பிரமாத்தான் பூரி எங்கிலு ளாயம் வேறுமா? தொங்கார்ப்பியப் பாவிதத்தின் ஆதாரம்தான் தென்குமரி?" என்று கேட்கலாம்.

கடல் கொண்ட பிரதேசம்

ஆனால் இந்தக் குமரி, முகிலங்கள்; தரு அறி — என்ருஞ்சன் இவையுணி, போரியி முதவான உதரவாரிசியர்கள், பாண்டி காட்டின் தென் பகுதியில் றுடித் தொண்டிருந்த குமரியாறு என்ற றுடி ஆறுதான் அது; குமரி முகிலவே அந்தக் காலத்தில் கிடையாது — என்று உதரவாரிசியர்கள் உ. று. தி. உ. தி. குஞ்சன், தமிழ் காடு முதாவத்தின் இன்றுபோல் உள் ளியா குமரியின் றுடிப் பெறல்கிலயாம். இந்தக் குமரிக்கும் தெற்கே குமரியாறும் அதற் கப்பலா நிலப்பகுதியும் இருத்தனவாம். அந்த நிலப்பகுதி கடலில் முழுவிப்போய் விட்டதென்குஞ்சன், "அப்படியா சொந்தி? அவ்வது கதைதானா?" என்று கேட்கத் தொன்றுகிறதல்லவா?

மேலே குறித்த தொங்கார்ப்பியப் பாவிதத்துக்கு உதர எழுதும்போது, உதர வாரிசியரான இளம்பூணர், "கடல் கொள்வதன் முன்பு பிறகாகும் உண்மையின், தெற்கும் எங்கிலு உறப் பட்டது; கிழக்கும் மேற்கும் பிறகாகு

கிழக்கின் உறப்படுக லாவின்" என் றிருர். 'தமிழ் உறம் எங் கடலு' தமிழ் குடி கிழக்கும் மேற்கும் எங்கிலு உற ளில்கு; பிறகாகும் இவ்வாயம் கடலா விருத்ததான் காரணம். தெற்கே வேறு காடு இருத்ததாம். அதனுல்தான் குமரியாறு எங்கிலு வாடு உறப்பட்ட தாம். அந்தத் தமிழகாட்டின் பகுதி கையலும், குமரியாற்றையும், அதற்கு அப்பாலிருந்த அந்தப் பிற காட்டையும் கடலு கொண்டது; அவற்றைக் கடல் கொள்வதற்கு முன்பே தொன்றியது தொங்கார்ப்பியம் — என்பது பழைய உதர வாரிசியரான இளம்பூணரின் அபிப்பிராயம். இந்த அபிப்பிராயம் பின்னே வந்த பிரபல உதரவாரிசியர் எஞ்சும் கடல்பாடுதான்.

கடலில் முழுவிவ தநிந்தரகு

அக்காலத்தில் பாண்டிய மன்னர் ஒருகடல் தனிகாரமாயிருந்த போட பூரமும் அந்தக் "கடல்கொளின் அழிந்து போய்விட்டதாம். போட பூரத்திலே தான் இடைச் சங்கம் கடைபெற்றதென் றும், அப்போதான் தொங்கார்ப்பியத்தை அரம்பேறத்தித் தொங்கார்ப்பியமும் அந் தக் சங்கத்தின் முகிலே அங்கத்தின ரானுர் என்றும் சொல்லுகுஞ்சன்.

போடபூரத்தைப் பற்றிய பிரக் தரபம் வாய்க்கி ராமாயணத்திலும் வருகிறது. கங்கிவன் சேதவயத் தேட வறி சொல்லும்போது, பாண்டி யா கருகடல் போடபூரத்தையும் பாசுத்துவிட்டுப் போக வேண்டுமென்று கேட்டான் விடுவதாடு வாய்க்கி உறு திருர். அந்த காரத்தை அம் முனிவர், "பொன் சிறைத்ததாயும், அழகுடை யதாயும், மூத்த மயமான மணிகளாக அவர்கள்க்கப் பெற்றதாயும், பாண்டி யர்களுகுத் தருத்ததாயும் உன் னு போடம்" என்று வர்ணிக்கிறார். தாயிர்ப்பணி கட்டுடன் கைக்கும் இடத்திலே அந்தப் பாண்டிய ராஜா தான் இருந்ததென்பது வாய்க்கியின்

குறிப்பு. அந்த ககரம் சுமார் 2,200 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த சந்திர குப்த சக்கரவர்த்தி காலம் வரையிலும் பிரசித்தமாக விருந்ததாம்.

அந்தக் காலத்திற்குச் சிறிது பின்பு கபாடபுரத்தையும் குமரியாற்றையும் தென்னுட்டுப் பகுதியையும் கடல் அழித்திருக்கவாழ்மென்று சிலர் கனவிக் கிருர்கள். ஆனால் கடல் கொண்ட தமிழ் நாட்டின் பகுதி அதிகமாக இல்லையென்பதும், ஒரு சிறு நிலப்பகுதி யாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்பதும் மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையரின் அபிப்பிராயம்.

எனினும் இந்தக் கடல் கோள் நில தமிழர்களில் மனோபாவத்தினால் ஏதோ ஒரு பெரிய யுகப் பிரளயம் பொலப் பெருகு விட்டது. ஸ்வினூர்க்கிவியர், அடியுயர்க்கு நல்லார் என்ற இரண்டு உரையாளியரிடிலும், தெற்கே ஒரு காடு. இரண்டு நாட்கள்—நாற்பத் தொன்பது நாடுகளை—ஐயோ!—கடல் விழுந்திவிட்டது என்கிறார்கள். அந்தக் கடலைக் 'கோடுங் கடல்' எனவும் சிலப் பதிகார ஆடுமியர் உணர்ச்சியோடு, இக்ராளிதும் சிலர் மனோபாவத்தின் மிகுந் அப்பாடியே விட்டு விட்டு, "ஆம், ஆம்; அந்த நாற்பத்தொன்பது நாடுகளில் மூன்றுபதையும் தெல் அடுமெய்க்கா தேடாங்கி ஆப்பிரிக்கா இந்தியா என்னும் நடுகடலோடு இணைந்து ஆண்டுமே வியா வரையில் விரிந்திருந்தது; ஐயோ, போய் விட்டதே!" என்றெல்லாம் உருமிக் கண்ணீர் வடித்து 'ஆரோய்ச்சி' செய்த வண்ணபா யிருக்கிறார்கள்!

மலையாளத்தில் தமிழ்

இப்படியெல்லாம் கனவிலே, கதை விலே, கட்டாக்கடியிலே, கண்ணீர் வெள்ளத்திலே காணும் தமிழ் நாட்டில் தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழ்நாடு! தொல்காப்பியர் கண்களையும் வலிமையும் வாய்ந்த தமிழ் நாட்டைக் கண்டார்; கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு அஞ்சாத—அபாயங்களுக்கும் துணித்து காத்தித்த தமிழர் களைக் கண்டார்.

அந்தக் காலத்தில் கண்டாடாடும் மலையாள என்னும் தமிழ்நாட்டின் பகுதி யாகவே விருந்தன. தெலுங்கு மாத்திரம் தனிமொழியாய் விட்டது. கன்னட பாஷை பிரிந்து சுதந்திர பாஷையாகப் போய்விடவில்லை; இன்று மலையாளம் பேசும் பிரதேசங்களில் அந்நாளில் சுத்தத் தமிழே பேசப்பட்டு வந்தது.

"வெயிலில் போகாதே" என்று நாம் சொல்வதை மலையாளிகள் "வெயிலத்துப் போகாதே" என்கிறார்கள். "வெயிலத்துப் போகாதே" — என்று தான் சொல்லுவார் தொல்காப்பியரும்; தற்காலத் தமிழர்களைப் போல் "வெயிலில் போகாதே" என்று சொல்லமாட்டார். 'பனியில்' மழையில்' என்றும் சொல்ல மாட்டார்; 'பனியத்து' 'மழையத்து' என்றதான் பேசுவார், மலையாள பாஷை ஒன்று தான். 'வெயிலில்' 'மழையில்' 'பனியில்' என்று நாம் சொல்வதை, 'வெயிலத்து' 'மழையத்து' 'பனியத்து' என்று வழங்குகிறது.

மேலும் தொக்காப்பியம், "பெண் ணன் வந்தான்" என்பார். மலைபடுகாட்டு யேவ 'பெண் ணாஜா' என்று இன்றும் சொல்லுவோர் உண்டு.

எனவே, அக்காலில் இப்படிப்பட்ட தமிழ் வழங்கி வந்த மலைபடுகாட்டுப் பேர்தேர்தியே தொக்காப்பியம் வாழ்ந்து வந்தார் என்று சொன்னார் சங்ககால சாலைத் தமிழாராய்ச்சித் தலைவர் ஊகம் செய்வது தவறுதலாகு. அந்தப் பிரதேசத்திலும் "திருவாங்கு" என்று இக்காலில் சொல்லப்படும் திருவிதாங்கோடு தொக்காப்பியரின் பிறப்பகமாக விருத்திருக்கலாம் என்றுகூட ஊகம் செய்யப்படுகிறது.

அதங்கோட்டரான்

திருவிதாங்கோடு என்பது இப்பிரதேசத்தில் ஒரு பழைய ஊருக்கும் பெயர். 'திருவிதாங்கோடு' என்பதைத் 'திருவதாங்கோடு' என்றும் சொல்லுண்டு. 'திரு' என்பது அடைமொழி; எனவே ஊரின் பெயரும் இதன் பிரதேசத்தின் பெயரும் 'அதாங்கோடு' என்று இருக்கவேண்டும். தொக்காப்பியம் காணப்படும் 'அதாங்கோடு' 'அதங்கோடு' என்று இருத்ததாகவும், அய்யனார் சொந்த ஆசிரியரான அதங்கோட்டரான் என்பவரோடு தொக்காப்பியம் ஒரு சரஸ் மானாகசொர விருத்த வல்லி உத்தராகவும் ஊகிக்கலாம். 'அதங்கோட்டரான்' என்பது போன்ற பெயர்களை மலைபடுகாட்டுப் பேர்தேர்திய் இன்றும் கேட்கலாம்.

இந்த ஆரணத் தொக்காப்பியப் பாயிரம்,

அதங்கரை நானின்
நான்கரை குற்றிய
அதங்கோட்டரான்

— அதாவது, தருமமே உதும் காது வேதங்கனையும் ஸுதரப் பயின்ற அதங்கோடு என்னும் ஊரின் ஆசிரியன் — என்று குறிப்பிடுகிறது. இந்த ஆரணாகுத் தொக்காப்பியப் பேர்தேர்தியைத் தொக்காப்பியத்தை ஒரு பாவையுள்ளனனுடைய கையிலோ, எங்கத் திலோ, குற்றமற வாரித்துக் காட்டினுமென்றும் மேலே கூறிய பாயிரம் தெரிவிக்கிறது.

இந்தப் பாயிரம் இவற்றிலவரின் பெயர் பனம்பாரு. இவருடனும், அதங்கோட்டரானுடனும், இன்றும் ஒன்பது பேர்களுடனும் அகலியருடைய தருகுவத்தியே தொக்காப்பியம் தமிழாராய்ச்சி செய்தாராம்.

மத்ய சட்டசபைத் தேர்தல்

ஸ்ரீ எஸ். பார்த்தசாரதி
எழுதுகிறார் :

நம் அன்பாற்றத் தலைவர் ஸ்ரீ. எஸ். சத்தியஸூர்த்தியின் மரணத்தினும் அய்யமடைத்திருக்கும் சென்னை நகர வாசிகள், அவர் விடுத்திருந்த மத்ய சட்டசபை உதானத்துக்கு ஒரு பிரதிநிதியைத் தேர்த்தெடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சத்தியஸூர்த்தியின், தேசிய இயக்கத்தின் விழைவாக, நம் அரும்பெரும் தலைவர்களும் உங்கிரும் வாழ்க்கையும் சிறையிலிருப்பதைத் தங்களுக்கு அனுபவமாக உபயோகித்துக் கொண்டு, தேர்தலுக்குப் பாதகமான காரியங்களைச் செய்யக் கூடுமென்ற எண்ணத்தினால் என் தங்கங்கள் என்னை மேற்படிந்தானத்திற்கு அபேஷைகளை நிற்றும்படி, போன்ற சொன்னார்கள். அவர்களுடைய விருப்பத்துக்கு இனங்க நான் அபேஷைகளை தங்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறேன். உங்கிரும் மகா சபையின் இடைச்சியத்தான் என்றுகூடய இடைமேலுமாகும். இந்தியாபிரதேச உத்திரம் அடைய வேண்டுமென்பதையும், பிரிட்டன் அந்த அந்தஸ்தை ஒப்புக் கொண்டதற்கு அநிருபியாக வந்த தலைமை இடம் கொடுத்தும் அளவுக்கு உடனே ஸுனப்பிரதிநிதியிடம் என்னை அதிகாரத்தையும் மரத்த வேண்டும் என்பதையும் நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆகஸ்ட் தீர்மானத்தின் பேரில் மகாநா உத்திரவும் இதர உங்கிரும் தலைவர்களும் உத்தேசித்திருந்தபடி மொரப் பேர்ட்களைத் தொட்டித் தட்டும் பொருட்டு அவர்களை உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்பது என் கட்சி. தேர்தல்களின் விருப்பத்தைத் தீர்மானம் வற்புறுத்தி, தேசிய கோரிக்கையை பிரிட்டன் ஒப்புக் கொள்ளும்படி செய்யும் பொருட்டு தமது உத்தரவுத் தெரிவிக்க வேண்டும் ஒன்று திட்டி, ஒத்துமை உண்டாக்குவதற்குச் செய்யும் முயற்சியை நான் ஆதரிக்கிறேன். மேற் கொள்ள இடைச்சியங்கூடம், தேசிய இயக்கத்தின் முன்னணியும் தின்று உகழ்க்கும் எம்மோருடனும் நான் சேர்த்து வேலை செய்து வருகிறேன்.

தாம் பாகத்தின் கீழே குவிந்த பார்த்தேன் !
எனக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்த வீரப்பன்
முதலியார் திடீரென்று "ஹா, ஹா, ஹா" என்று கோர
மாகச் சிரித்ததைக் கேட்டு எனக்குக் குரல் தடுங்கிற்று.
அடுத்த வினாடி.....

நீனைக்காது கதை

[வி. எஸ். ஆர்.]

"நான் எப்படிச் கதை எழுது
கிறேன்?" என்று சில ஆசிரியர்கள்
கட்டுரை எழுதுவதுண்டு. ஒரு கதா
சிரியருக்கு ஆகாயத்திலுள்ள கதைத்
திரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால்
தான் கற்பனை வருமாம். இன்னொரு
எழுத்தாளருக்குச் சரணியில் உவன
லாந்தர் கம்பத்தின் மேல் மன மள
வென்று ஏறினாந்தான் கற்பனையும் தட
புடவாக ஓடுமாம். என்னிடம் "எப்படிச்
கதை எழுதுவது?" என்று கேட்டால்,
"தெரியாது" என்று சட்டென்று பதில்
சொல்லிவிடுவேன். சில சமயம் ஏதோ
கதை எழுத வருகிறது; இன்னும் சில
சமயம் எவ்வளவு முயன்றாலும் ஒன்றும்
தோன்றுவதில்லை.

இவ்விதம் ஒரு முறை கற்பனா சக்தி
அடியோடு வறண்டு போயிருந்த
சமயத்தில், மேல் காட்டு ஆசிரியர்கள்
கதைகள் எழுதுவதற்காகப் பிரயாணம்
செய்யக் கிளம்புவார்கள் என்று கேட்
டிருந்தது ஞாபகம் வந்தது. பிரயாணத்
தின் போது அவர்கள் காணும் சில
உண்மைகள் சம்பவங்களை வைத்துக்
கொண்டே கதைகள் எழுதிவிடுவார்களாம்.
அதே மாதிரி காலும் பார்த்து
எழுத வேண்டுமென்பதற்காகவே சில
சம்பவங்கள் மூடுமந்திரமாக என்
கேயோ ஒளிந்து கொண்டிருப்பதாக
கினைத்தேன். சிறிசில மர்மமான மனி
தர்கள் அற்புதக் குரல்களில், "வா,
வா" என்று அழைப்பதாகத் தோன்றி
யது. உடனே, அதையைப் பூட்டிக்
கொண்டு எழும்புச் சரணியை வட்டேஷ
னைப் பார்த்து நடத்தேன்.

நான் எந்த ஊருக்கு டிக்கட் வாங்கி
னேன், எந்த இடத்தில் இறங்கினேன்
என்று மட்டும் தயவு செய்து கேட்கா
தீர்கள். பட்டணத்தை விட்டு வெகு
தூரம் வந்துவிட்டேன் என்பதைமட்டும்
ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டால்
போதும். ஒரு சிறிய ரயிலே

வட்டேஷனில் இறங்கி ஒரு பஸ்ஸில்
ஏறிக் கொண்டேன். பஸ் மணிக்ரு
ஜத்தோடும் நான் வேகத்தில் பறந்து
போய்க் கொண்டிருந்தது.

அப்பொழுது காலை வேளை. சாலைவீண்
இருபுறமும் மரங்கள் ஒங்கி வளர்ந்
திருந்தன. "ஓடுகிறேன்" வென்று குவீர்
காற்று வீசிறது; அருகிலுள்ள ஆற்றில்
கொங்கும் துரையுமாக வெள்ளம்
போய்க் கொண்டிருந்தது. "ஆஹா!
எவ்வளவு அழகான இடம்! இங்கே
தான் கொஞ்ச நாள் தங்கிவிட்டால்
போகிறது! இங்கே ஒரு கிராமம்
இராதா?" என்று கினைத்தேன்.
அருகிலேயே, தூது, தூத்து, தூத்து
வீடுகள் உள்ள சிறு கிராமம் இருந்தது
பண்ணை சிறுத்தச் சொல்லி இறங்கிக்
கொண்டேன்.

கிராம வாழ்க்கையை வைத்துக்
கொண்டு நீச்சலுமாக ஒரு கதை எழுத
விடலாம் என்ற தைர்யத்துடன் அந்தச்
கிராமத்தின் தெரு வழியாகப் போய்க்
கொண்டிருத்தேன். ஒரு வீட்டில்
வாசலில் "கைவான் சரப்பாட்டு
கிணப்" என்ற துருப்பிடித்த போர்டு
தொங்கிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த
கின்றேன்.

"வாசையா அது? அப்படிப் பார்க்
கிறது?" என்று வீட்டுக்குள்ளேயிருந்த
ஒரு குரல் கேட்டது. பயங்கர
ஆகிரியுடனும் கறுத்த மீசையுடனும்
ஒருவர் வெளியே வந்தார். என்
வாசலில் போட்டிருந்த போர்டை
சட்டிக் காட்டி, "அதைப் பார்த்து
விட்டுத்தான் கின்றேன்" என்று
சொன்னேன்.

"அது உம்மை என்ன செய்கிறது
உம் கண்ணை உறுத்துகிறதா?" என்று
கேட்டார்.

"இங்கு, கோபித்துக் கொண்டாதி
கள். கிராமத்தில் கொஞ்சநாள் தங்கல

மென்று வந்தேன். உங்கம் கிண்புறப் பதறிப் பட்டனாத்திரெயே கேன்னைப் பட்டிருக்கிறேன்" என்று சொன்னி வந்தேன். இப்படிச் சொன்னதுத் தான் மிகைக்காரர் முகம் மலர்ந்தது.

"கிண்புற என் சிறுத்தி எத்த லையோ சொன்னிட்டது. இருந்தாலும் எப்பொழுது என் விட்டிடத் தேடி வந்து விட்டார்களோ அப்பொழுது தராத மரக இங்கே நம்மவரம். உங்க வாரும்ன்" என்று சொன்னி என்னை அழைத்துச் செண்டு போனார்.

அன்று சாயங்காலம் சற்று தூரம் வலையிலிட்டு வருவதற்காகப் புறப்பட்டு டீன். அந்த வீட்டில் நுகழ்ந்தது முதற் கொண்டு என் மனநிலை சொல்ல முடியாத ஒரு கவக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது.

முதல் முதலாக அந்த மிகைக்கார வீரபத்திர முதலியாரை எவருக்குக் கட்டோடு பிடிக்கவில்லை. அவரது நுப்பு மிகைகையிலே, "நிலை நிலை" என்று சிலந்த அந்தக் கண்கள் அங்கே அருவருப் பை கொடுத்தன. அடுத்தபடியாக அவரது சமீபாரம் கற்பகத்தம்மாளை நீளக்குமபோது, சொல்ல முடியாத ரகீதாய் உணர்ச்சி தோன்றிற்று. அவ ளுடைய கலங்கிய கண்களும், சொல் லாமலும் என் முன் தோன்றி வேதனை கைக் கொடுத்து வந்தன. அந்த வீட்டுக் கத புதுவத மறுகணமே, அந்தப் பெரல் பாத மிகைக்காரன் மனைகையைப் படரத் தாடுபடுத்துகிறான் என்று தெரிவது கொண்டேன். கான் வந்ததிலிருந்து 'மைமலறையில் அடிக்கடி முதலியா னின் அட்டில் சப்தத்துடன், அந்த கும்மரனின் அழுகைச் சப்தமும் வலிந்து வந்தது. "பாவி மறுகன் எத்தனை வருஷமாக இந்த மாடில் மனைகையைக் கட்டப் படுத்துகிறானே தெரிய வில்லையே. இதைப் பார்த்ததற்கு என் இங்கே வரவேண்டும்?" என்று நினைத்தேன். ஆனால் அந்த வீட்டை விட்டு நான் போய் விட்டவரமல்லவா? அந்த என்னாந்தரன் எனக்குத் தான்றவில்லை.

அதற்கு மாரகம், அந்த வீடு என் னத்தனைக் கவர்ந்து இருக்க ஆரம் பித்தது. இதற்குக் காரணம் குடா னத்தான். கற்பகத்தம்மாளின் தனக்க ட்டாமணி.

பெட்டிகையத் தூக்கிக்கொண்டு முதல் ாதலில் வீட்டிற்குள் நுகழும்போதே ிரண்ட விழிகளுடன் குடாமணி மையற் கட்டுக்குள் மறைவதைப் பார்த்தேன். அவன் மறைத்துவிட்ட

போதிலும் அந்த மிரண்ட பார்வை என் மனதையிட்டு அலைவிடும். அந்த விழிகளை நீளக்கும் போதெல்லாம் முதலியாரின் மிகையும் என் மனநிலை தோன்றி "இரக்கிரகை! அவன் செருக் காடுதே!" என்று என்னை மிரட்டிக் கொண்டிருந்தது.

"கவக்கம் எழுதவல்லவா வந்தேன்? இத்தக் கவகமெல்லாம் நமக்கு ஏன்?" என்று என்னிக்கொண்டே சாஸியோடு உட்கூது சென்றேன். வழியில் ஒரு பரலம் இருந்தது. அதன் மேல் உட்கார்ந்தேன். 'கவகம்' வென்ற சப்தத்துடன் ஆற்று நீர் ஓடிச் கொண்டிருந்தது. கீழே குளத்து பார்த்தேன். கான் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த கல்லில் 'முதலியார் பரலம்' என்று சேதுக்கப்பட்டிருந்தது. இது யா முதலியார்? யாராவது னின்வா போக்கு பிரஸிடெண்டர்? அல் லது தாம்பகதார, நியாம்பகதார?

ஒருவேளை நோட்டஸ்வா வீரபத் திர முதலியார்தானா? "ஓஓ! அந்த மிகைக்காரன் வருவதாய் போட்டுப் பாலத்தைக் கொடுப்பானா? மரட் டலே மாட்டார்கள்" என்று சமா தானம் செய்து கொண்டேன்.

அந்த சமயத்தில் ஒரு குடியானவன் அருகில் போய்க்கொண்டிருந்தான். "யாப்பா! முதலியார் பரலம் என்று இதில் போட்டிருக்கிறதே! யார் அந்த முதலியார்?" என்று கேட்டேன். அவன் பதில் சொல்லாமல் என்னை முறைத்துப் பார்த்தான். பிறகு நிரம்பி உடக்க ஆரம்பித்தான். "இதில் ஏதோ விசேஷம் இருக்கவேண்டும்" என்ற எண்ணம் என் மனநிலை பதிந்தது. அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் விடக் கூடாது என்று தீர்மானம் செய்து கொண்டேன். ஏதேனும் விசேஷமான தகவல் கிடைத்தால் ..... ஆமாம். அதை வைத்துச் செண்டு கதை எழுதலாமல்லவா?

தூரத்தில் மேட்டுப் பாய்க்கான இடத்தில் ஒரு சிறிய குடியான தெரிந்தது. அந்தக் குடியானவன் போகிற எடக்க ஆரம்பித்தேன். அதன் வசலில் ஒரு சிறியனார் ஒரு கட்டிலில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான்.

"ஐயா! அதோ அங்கே முதலியார் பரலம் என்று இருக்கிறதல்லவா? அதற்கு என் அந்தப் பெரல் கையத் திருக்கிறார்களா?" என்று கேட்டேன். அப்படிச் கேட்டதும் அந்தச் சிறிய னரின் முகம் நிரொன்று மாறாதல் அடைந்ததைப் பார்த்தேன்.

"அதப்பற்றி எனக்கென்ன தெரியும்?" என்று 'சன்'கொன்று விழுந்தார் அவர்.

"நீங்கள் இந்த ஊர்க்காரர்களே. உங்கள் ஊரில் இருக்கிற பாலத்திற்கு எத்தனாக அந்தப் பெயர் வந்திருக்கிற தென்று உட உங்களுக்குத் தெரியாதா?"

"தெரியாது. ஊரில் இருக்கிற இழைகளைல்லாம் எனக்குத் தெரிய வேண்டுமென்று கட்டாயமா?" என்று சொல்லி உன்னை போய் 'டக்'கென்று கதவைத் தாழப்பாள் போட்டுக் கொண்டார்.

மறுபடியும் கொஞ்ச தூரம் போன போது எதிரில் ஒரு மனிதர் வந்தார். அவர் படித்த காலிக் மனிதராகக் காணப்பட்டார். அவருடன் பேசிக் கொடுத்து, அவர் அந்த ஊர் போட்டு பாடசாலை உபாத்தியாயர் என்று தெரிந்து கொண்டேன். முதலியார் பாலத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தேன். அந்த ஊருக்கு அவர் வந்து ஒரு வருஷத்தான் ஆயிற்று. அகையால் விவரமாக ஒன்றும் தெரியாதாம். ஆனால் இரங்கல் பட்டு ஸ்காலர் வீருந்து வந்த யாரோ ஒரு லாஸிப் கண்டிதராக்டர் அந்தப் பாலத்தைக் கட்டியதாக அவர் கேள்விப் பட்டிருந்தாராம். மேலதிகாரியின் உத்தரவுப்படி பாலத்தைச் சீக்கிரம் கட்டி முடிக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு ராண இரவு மழைக் காலத்தில் அந்தக் கண்டிதராக்டர் 'காண்டி' போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்து கொண்டிருந்தாராம். அப்பொழுது தாமிருட்டவசம்மாக்கள் கால் வழுக்கி ஆற்றில் விழுந்து விட்டாராம். அவர் ரூபகார்த்தமாகத்தான் அந்தப் பாலத்துக்குப் பெயர் வைத்தாகையென்று மட்டும் தெரியுமே தவிர, வேறு ஒன்றும் தெரியாது என்று சொன்னார்.

அந்தக் கதையைக் கேட்டவுடன் என் லயிது கலங்கிற்று. ஸ்போர் ஊரை விட்டு வந்த அந்த கண்டிதராக்டருக்கு இப்படியா திடீர் மாணம் சம்பவிக் வேண்டும்? அதுவும் அவ்வளவு இனம் பயநில்? அவர் இறந்ததைக் கேட்டு அவர் மனையிலும் குழக்கதையும் எவ்வளவு துன்பமும் அடைந்திருப்பார்கள? இந்த கண்டிதராக்டரின் கதையை எழுதினால் எவ்வளவு வன்முயிருக்கும்? என்று எண்ணினேன்.

"கையில் வெண்ணெயை வைத்துக் கொண்டு வெங்கு அழுவார்களா? நீங்கள் தங்கி விருக்கிறீர்களே, அந்த விட்டு அம்மாளைப் கேளுங்களேன்! முதலியாரைப் பற்றி விவரங்கள் அங்

களையும் ஒருவேளை கிடைக்கலாம்" என்று ஸ்டூடென்ட் உபாத்தியாயர்.

2

கிடைப்புக்குத் திரும்பினதும் கற்பகத் தம்மான் எங்கே என்று தேடினேன். விட்டின் பின்புறத்திலுள்ள மழை மரத் தடியில் கற்பகத்தம்மான் உட்கார்ந்து கொண்டு கனகம்பாப் பூவைத் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனருகில் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்த குடாமணி என்னைக் கண்டதும் திடுக்கிட்டு எழுந்து உன்னை போய் விட்டான்.

"அம்மா! மன்னிக்க வேண்டும். உங்களை ஒரு விஷயம் கேட்கிறேன். கண்டிதராக்டர் சோமகந்தர் முதலியா அப்ப பற்றி உங்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா?" என்றேன்.

சோமப் பட்சத்திருத்த கற்பகத்தம்மா னின் முகத்தில் திடீரென்று விவரிக்க இயலாத ஒரு கலவரம் உண்டாயிற்று. என்னைக் கேட்டேறித்து விடுவாள் போல் பார்த்தான்.

"எதற்காக இதெல்லாம் என்னைக் கேட்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"அம்மா! நான் கதை எழுதுறேன். சோமகந்திர முதலியவரைப் பற்றித் தெரிந்தால் ஒரு கதை எழுதலாம் என்று உத்தேசம். அதனால்தான் கேட்கிறேன்" என்றேன்.

நான் அப்படிச் சொன்னபோது கற்பகத்தம்மாநின் முகத்தில் நோய் நிய மாறுதல்களைக் கண்டதும் எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. குபீரென்று அவன் முகத்தில் கண்ணீர் பீறிக்கொண்டு வரப் பார்ப்பானே?

"என்னை ஒன்றும் கேட்காதீர்கள். உங்களுக்கு சோம்ப புண்ணியம் உண்டு; போங்கள்" என்றான் அந்த அம்மான்.

நான் மேலே பேசாமல் விடு திரும்பினேன்.

முதலியவரைக் கேட்டு விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டாலமென்று எண்ணினேன். ஆனால் சாயந்திரம் வெளியே சென்ற முதலியார் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை யாதலால் மறு நாள்

காலைவில் எழுந்ததும் முதல் முதலில் இதைப் பற்றி அவரைக் கேட்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்து கொண்டேன். அவர் இரவு எவ்வுத்த தூக்கமே வரவில்லை. முதலியார் பாலத்தைப் பற்றி எல்லாரும் மர்மமாகப் பேசுவதைப் பற்றி எண்ணியபோது அப்படி வெண்ணச் சொல்லக் கூடாத விஷயம் நடந்திருக்கும் என்று நோய்விற்று. என் அநுகேயாரோ பெருமூச்சு விடும் சப்தத்தைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டு எழுந்தேன். என் அறையில் இருட்டாக இருந்தபடியால்

கண்ணைக் கசக்கிக்கொண்டு பார்த்தேன். யாரோ உணரம் குழறி அழுதுபோய் நோய்விற்று.

"சத்தம் போடாதீர்கள்! நான்தான் கற்பகம்! இங்கே கூடத்திற்கு வாராங்கள்! ஒரு ரகசிய சமாசாரம்" என்றான். அப்போழுது அவன் குரல் மிகவும் கம்பி விரிந்தது. என் மாப்பு' தித் தித்'கென்று அடித்தக் கொண்டு, அவனைத் தொடர்ந்து சென்றேன்.

கூடத்தில் தீபம் மங்கலாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. கூடத்திலிருந்த ஊஞ்சலில் என்னை உட்கார்ச் சொன்னுள் கற்பகத்தம்மாள்.

"நீங்கள் முதலியவரைப் பற்றிக் கதை எழுதுவதாகச் சொன்னீர்கள் எல்லவா? அவரைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்காகத்தான் கூப்பிட்டேன். அவர் உயரமாக இருப்பார். அவர் முகத்தில் எப்போழுதும் புன்மிரிப்பு குடி கொண்டிருக்கும். கருட்டை கருட்டையான் மயிர். இதை வெல்லாம் கதைவில் எழுதி விடுங்கள். அந்தக் கதையைவாயது படித்து நான் அவரை மறக்காமல் ஆனந்தப் பட்டுக் கொண்டிருப்பே எல்லவா?" என்றான்.

என் மனதில் திடீரென்று ஒரு சத்தேகம் உண்டாயிற்று.

"மன்னிக்க வேண்டும். அவருக்கும் உங்களுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா?" என்று கேட்டேன்.

"முதலில் எங்கள் இரண்டு பேருக்கும் சம்பந்தம் ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் ஊரில் எங்கள் இரண்டு பேராரயும் சம்பந்தப் படுத்தி விட்டார்கள். பாலம் கட்டுவதற்காக அவர் இந்த ஊருக்கு வந்ததும் இந்த நோட்டீஸ்தான்

கொண்டிருந்தது" என்று 20ம் கட்டில் காண்பித்தார்.

நான் பாலத்தின் 20ம் குவீக்த பார்த்தேன்! எனக்குப் பின்னால் சிந்து கொண்டிருந்த வீரபத்திர முதலியார் திடீரென்று "ஹா, ஹா, ஹா" என்று கோரமாகச் சிரித்ததைக் கேட்டு எனக்குத் துளை நடுங்கிற்று. அடுத்த வினாடி, "இப்படித்தான் அந்தக் கண்டிதாக்கட்டி விழுந்தான்; தெரிந்து கொண்டால் வல்லவா?" என்று நான் குப்புற என்னைத் தன்வி விட்டார்.

ஆற்ற வெள்ளத்துடன் நான் போராடிக் கொண்டிருந்தபோது, கனலின் கேட்டுப்போய் பின்வரும் வார்த்தைகள் இயைபாகக் கேட்டன:—

"முன்பு கற்பகத்தை என்னிடமிருந்து திருடினான் இப்படித்தான் விழுந்தான். இப்பொழுது குடாமணிவைத் திருட சினைக்கெவளும் இப்படித்தான் விழுவினாள். நான் என்ன சொல்லட்டும்! அடேய்! உன்னைப்போய் எவ்வளவு போலீஸ்காரர்கள் கூடும் அவர்கள் சூழப்படுகிறார்கள். கதை எழுதுவதென் என்று வேலும் போட்டுக் கொண்டு இருக்கப்பட்ட வீரபத்திர முதலியாரிடமா உன் கை வரிசையைக் காண்பிக்கிறாய்?" என்று சொல்லிக் கொண்டே மேலும் அந்தக் கொலைகாரன் சிரித்தான்.

நான் உணமையில் உதாரெய்வத்தான் எனப்படு முதலியாருக்கு எப்படித் தெரியவில்லையோ, அதேமாதிரி எனக்கு நன்றாய் சிந்தத் தெரியும் என்பதும் அவருக்குத் தெரியவில்லை. எனவே, அவர் எதிர்பாராத விதமாக, நான் தப்பிப் பிழைத்துப் பட்டணம் வந்து சேர்ந்தேன்.

"சோமகந்தா முதலியாரின் கதையை விட சிங்கை தப்பி வந்ததே ஆச்சர்யமேன கதையாக இருக்கிறதே" என்று என் மனைவி சொந்திரம் சொன்னதின் பேரில் மேற்படி சம்பவத்தைப்பேசி இதோ எழுதி விட்டேன். சொந்திரத்தின் அபிப்பிராயத்தை இப்பொழுது சொன்னால் ஒரு அனாதை ஆசிரமத்தில் வசிக்கும் கற்பகத்தம் மாறாம குடாமணியுள் கூட ஒப்புக் கொள்கிறார்களே.

வீரபத்திர முதலியாரைக் கேட்டாலும் அப்படித்தான் சொல்வார். ஆனால் அவரை இப்பொழுது வேலின் பரக்க முடியுமா? கொலைக் குற்றத்திற்காக சர்க்கார் விடுந்தானியாக இருந்துவரும் வீரபத்திர முதலியாரை யார்தான் வேலின் பேட்டி காண முடியும்?

அகா நிமிஷக் கதை

விஷயம் புரிந்தது!

"சோமகாஸ்"

"பம்பாய்க்குப் போன பிழைக்காத நபியின் பேராதிக்கன்! நீத்திரிக் போகத்தான் சொல்லுவான். நீத்திரி படித்துக் கற்றுக் கொண்டதனிடம் பேசிக் கற்றுக் கொண்டதற்காக வாய்ப்பு. தெரிந்தவரிடத்திலும் சொல்லி முதலில் பேசு ஆர்ப்பாட்டம் வேண்டும்!" என்று பங்கஜம், சோமகாஸ் பம்பாய்க்குப் புறப்படுகிறதற்குள் தனது நடவடிக்கையையே சொல்லி விடுவான்.

பம்பாய் போகும் சோமகாஸ் வேலையை ஒத்துக் கொண்டு, ஒரு நேரட்டிலில் நம்பி இருக்கிறார்; ஒரு கடைக்கதில் கூப்பாடாகச் "சோமகாஸ்" எனச் சம்பந்தித்திட்டுக் கொள்கிறார்.

சென்னைக்கு இருந்தவகையில் சோமகாஸ் ஒரு சம்பவமில் கடைசியில் மனிதகாரனாகக் காண்பிக்கச் சொல்லுத்தான். அங்கே அகாலமுதலையாக வந்த விழுந்த நீத்திரி பங்கஜம் பம்பாய்க்குப் பிடிவாய் பவன் பட்டணம்.

அந்த நேரக்காரைப் பவனுடன் பேசிக்கொண்டு கூட ஆடிப்பித்ததும், சோமகாஸ், "காது வாய்?" என்று கேட்டான். நீத்திரிக்குப் பேசுகிறார் என்றும் பெருமையின் அவன் குத்தித்திட்டுக் காண்பித்தான்.

அந்தநேர அந்தப் பவனுடன், "நம்பக்கொண்டிருக்கிறாயா, நான் நான் எப்பிட்டிருக்கிறேன்?" என்று நீத்திரி கதை நபியின் பதிக் கொள்கிறார்.

பிழை சோமகாஸ் "மந்திரவல்லா பஜார் தெரிந்தாய்?" என்று நகைத்துத் தெரிந்த நீத்திரி பங்கஜம் அவ்வளவுமே சம்பவம் வித்துக் கேட்டான்.

"மட்டுமே மந்திர பஜார் இருக்காள்!" என்று பவனுடைய தனக்குத் தெரிந்த நபியின் பங்கஜம் விளக்கினார்.

"பேசுண்டாயிற் றாநா ஹலம்?" என்று சோமகாஸ் அந்தப் பவனுடன் பார்த்துக் கேட்டான்.

"கவல் பேசுண்டாயிற் போனார்!" என்று பவனுடன்.

சோமகாஸ் சந்திரியோ தானே அவனை நீத்திரிக் போகச் சொல்லியும் பவனிடம், அதனுடன் கட்டாயப்படுத்துவதை விட்டு விட்டான். ஆகவே மாதங்கக் கொடுத்தும் சோமகாஸ்க் கொள்கிறார் காத்தி விட்டான். அந்த நேரக்காரைப் பவனுடன் சோமகாஸுடன் கொள்கிறார் வந்தான்.

சோமகாஸ் தங்கு நீத்திரி கற்றுக் கொண்டுபோனதென்று பங்கஜம் நினைத்தான். அந்தப் பவனுடன் பார்த்து, "பவன் சொல்லுவா!" என்று பங்கஜம் அவருக்கு விளக்கம் புரிந்தது. "இப்படி என்னத்துக்குக் காதப்பாடும் பேசுதான்? நீத்திரி இவன் போனதற்கென!" என்று.

அந்தநேரம் பவன், "பவன்—நம்பக்—காது வந்திருக்காள்!" என்று.

பங்கஜம், "நீத்திரிக் பேசுவதற்குக் கட்டாயப்பா?" என்று அடங்கினார்.

கட்டாயம், பவன் "நம்பக்கொண்டிருக்கிறாயா, நான் நான் எப்பிட்டிருக்கிறேன்?" என்று.

பங்கஜத்திற்கு, சோமகாஸுடன் அந்தப் பவனுடன் கவல் பவனுடன் பேசுவதன் காரணம் இப்பொழுதுதான் புரிந்தது.

சமுத்திர லோகத்தில்

“நாடோடி”

[சமுத்திர லோகத்தில் சமுத்திர சாஜன் தப்பாதி, சமுத்திர சாஜன் கிம்மசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார். எதிரே சபையிலே மந்திரிகள், பிரதானிகள் முதலியோர் வீற்றிருக்கின்றனர். சபையோர் முகங்களில் காணப்படும் ஆவலையும், துடிதும்புடையதும் காணும் போது அன்று ஏதோ ஒரு பெரிய விஷயத்தை விவாதிப்பதற்காகக் கூடியவர்கள் போல் தோன்றுகிறது.]

சாஜன் :—அப்பா! என்ன வெய்யில் கொடுத்துவிடுது? வார் அங்கே! நம் தாதினிய விசிறியை எடுத்துக் கொண்டு வரச் சொல்.

[ஒரு நாதி விசிறி கொண்டு வந்து அரங்குக்கு விசிறிடுக.]

எங்கே, நம் பிரதம மந்திரியைச் சபையிலே காணோம்?

மொக்கிஷ மந்திரி :—அவர் சூல நோடித்தால் அவஸ்தைப் படுவதால் இன்று சபைக்கு வரவில்லை.

சாஜன் :—அடிக்கடி, சூலத்தில் கனைவாதேயும் என்று நாம் எல்லாவது சொல்லியும் அவர் கேட்கவில்லை. மிகவும் முக்கியமாக நூறு விஷயத்தை விவாதிப்பதற்காகக் கூடியிருக்கும் இன்றைய தினம் அவர் ஆஜராகாது எவர்க்கு மிகவும் வருத்தமாய் இருக்கிறது.

மற்ற மந்திரிகள் :—பரவாயில்லை, அரசே! நாம்கள் இருக்கிறோம், தாங்கள் தப்பாளார ஆரம்பித்து வைக்கலாம்.

[சமுத்திர சாஜன் தமது மச்சை எடுத்து விட்டு எழுந்து நின்றுகொண்டிருக்கிறார்.]

சாஜன் :—என் மதிழ்க மந்திரிகளே! சபையோர்களே! நான் இன்று தப்பார் கூட்டியதன் காரணத்தை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்பவும் பூரோகத்தில் ஏதும் ஆரம்பித்தாலும் ஆரம்பித்தது, இப்புவோக வாசிகைய தினம் நமக்குக் கப்பல கப்பலாக உணவுப் பொருள்கள், இயந்திர சாமான்கள், நாடிகள், கச்சா பீலிம் ஆக இப்படி எத்தனையோ சாமான்கள் அனுப்பி வருகிறார்கள். ஏதோ நாம் செய்த புண்ணியத்தான், இருபத்தைந்து வருஷ காலத்துக்குப் பிறகு இப்புவோக வாசிகள் திரும்பவும்

என்னட போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! நமக்கும் கப்பல் கப்பலாகப் பொருள்கள் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இப்புவோக வாசிகள் இப்படியே இருப்பார்கள் என்று நாம் நம்பக் கூடாது. இருந்தாற் போலிருந்து அவர்களுக்குப் பைத்தியம் தெளிந்து விடலாம். அவர்கள் புத்தத்தை நிறுத்தி விடலாம். அப்பொழுது கப்பல்கள் நம் உலகத்தைத் தேடி வந்து கொண்டிருப்பது நின்று விடக் கூடும். ஆகவே நம்மைத் தேடி வந்துள்ள சர்க்கரை யெல்லாம் நாம் சரிவர உபயோகிப்பதற்கு ஏதாவது முன் கூட்டியே திட்டம் வகுக்க வேண்டியது அவசியம். இது விஷயமாக உங்கள் எல்லாவாரும் கவந்து பேசுவதைக் காகத்தான் சபை கூட்டி யிருக்கிறேன்.

இரண்டாவது மந்திரி :—அரசே! தங்கள் உறைய நாம்கள் எல்லாரும் ஆமோதிக்கிறோம். ஏதாவது முழுநகரன் ஏற்பாடு பண்ண வேண்டியது மிகவும் அவசியமே. ஏனெனில்—

[ஒரு சேவகன் வந்து தண்ட விட்டு நின்றுகொண்டிருக்கிறார்.]

என்ன?

சேவகன் :—மகாப் பிரபு! ஒரு கப்பல் சிறைய உணவுப்பதார்த்தங்கள் வந்து சேர்க்கிறுக்கின்றன. அது விஷயமாகத் தங்கள் ஆகினாது!

[நின்றுகொண்டிருக்கிற சேவகன் வருகிறார்.]

மந்திரி :—என்ன?

இரண்டாவது சேவகன் :—மகாப் பிரபு! இரண்டு கப்பல்கள் சிறைய கச்சா பீலிம் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. அது விஷயமாகத் தங்கள் ஆகினாது!

[மூன்றாவது சேவகன் வருகிறார்.]

மந்திரி :—என்ன?

மூன்றாவது சேவகன் :—மகாப் பிரபு! மூன்று கப்பல்கள் சிறைய மோட்டார் வாகனங்கள் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. அது விஷயமாகத் தங்கள் ஆகினாது!

[நான்காவது சேவகன் வருகிறார்.]

மந்திரி :—என்ன?

நான்காவது சேவகன் :—மகாப் பிரபு! நான்கு கப்பல்கள் சிறையக்

காசிடம் வந்து சுவீதிருக்கிறது. அது விஷயமாகத் தங்கள் ஆக்கனா!

அரசன்:—என்ன மந்திரியரோ! இப்படிச் சாமரங்கள் வந்து சுவீதி கொண்டிருக்கதால் அவற்றை வெல்லாம் எங்கே வைப்பது, என்ன பண்ணுவது? உணவு வகைகளை வேண்டுமானாலும் ஜலங்கள் எங்குவுக்கும் பசுத்து கொடுக்கலாம். ஆனால் இந்தக் காசிடம், கச்சா பீலிம், மோட்டர் வாகனங்கள் இவற்றை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்யது?

[சேவகம் தடுக்க வருகிறான்]

அரசன்:—என்ன சமாளாயம்?

சேவகன்:—அரசே! பூவோகவாசி பொருளர் தங்களைக் காண்பதற்காக வந்திருக்கிறார்.

அரசன்:—பூவோகவாசியோ? பூவோக வாரிக்கு இங்கு என்ன வேலை? வரச் சொல், பார்த்தலாம்.

[சேவகம் பூவோகவாசி பொருளரை அழைத்துவருகிறான்]

பூ. வாரி:—அரசே! நமஸ்காரம்.

அரசன்:—தாங்கள் யார்? எங்கு வந்த காசனம் எனய?

பூ. வாரி:—அரசே! பூவோகத்தில் தற்சமயம் தொடர்பற்றது அரிதா வீடு

கூம் அகே பொருள்கள் தங்களைத் இருப்பதாகக் கேள்வியுற்று அவற்றை வாசித்துப் பெறலாம் என்று வந்தேன்.

அரசன்:—என்ன பொருள்கள்?

பூ. வாரி:—அரசே! தானிய வகைகள் சிறப்பாக் சுவீதித்து வைத்திருக்கிறீர்களே, அதில் கொஞ்சம் கொடுத்தால்...

மந்திரி:—அரசே! இவருக்கு ஒரு மணி தானியம் கூடக் கொடுக்கக் கூடாது. உணவுப் பொருள்களை இவரிடம் கொடுத்தால், அவற்றை ஒளித்து வைத்து, உயர்ந்த விலைக்கு விற்று ஊதாக் கொள்வாங்குப் பார்ப்பார்.

பூ. வாரி:—சரி, சிறப்ப மோட்டர் வாகனங்கள் சேமித்து வைத்திருக்கிறீர்களே, அவற்றிலாவது காங்கீர்த கொடுங்கள்.

மந்திரி:—அரசே! இதுவும் தாழ்வுபடுத்தே நிகழ்கிறேன். இந்த மோட்டர் வாகனங்கள் சில நம்பரிடம் கிடைக்கொண்ட படிவால்தான், பூவோகத்துப் பாதுகாசிகளில் சிலர் இன்னும் உயிர் பிழைத்திருக்கின்றனர்!

பூ. வாரி:—சரி, கச்சா பீலிம் கத்தைத் தைவதாக வைத்திருக்கிறீர்களே, அதாவது ஒரு பத்து லட்சம் அடி கொடுக்கக் கூடாதா?

மந்திரி:—அரசே! அதுவும் நம்மால் கொடுக்க முடியாது, இந்தக் கச்சா

பீலிமை வைத்துக் கொண்டு நம் ஊரில் களின் அரிதாவ சிறுத்தி செய்யும் கிணிரப் படங்கள் பிடிக்கலாம். இவரிடம் கொடுத்தால் 11,000 அடி படம் பிடிப்பதற்கு 11 லட்சம் அடி பீலிமை வினாக்கே விடுவார். அப்படித்தான் நல்ல படம்வதாவது பிடிப்பார் என்று நினைக்கிறீர்களா? மோட்டர். இப் பூவோக வாரிகள், அறிதும் சில சினிமாப் பட முதலாளிகள் மோன ஊரில் களின் மிகு இச்சைகளைத் தங்களுக்கு அனுபவமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்

பலே கேட்டிக்காரர்கள். இவர்கள் பிடிக்கும் படங்களில் மீட்டர் டிரைவர் களுக்கு ஆடைச் செலவே இருக்கா தென்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

பூ. வாரி:—போட்டும். இங்கே சிறையக் காணும் குயிற்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒரு கும்பத் தன் காணியை கொடுக்கவா?

அரசன்:—காணியைக் கொண்டு என்ன செய்யீர்?

பூ. வாரி:—பத்திரிகை போடலா மென்று உத்தேசம்.

மத்திரி:—அரசே! கூடவே கூடாது. பூவோகத்திலே பத்திரிகை போடுகிற இலட்சணம் எனக்குத் தெரியும். புத்தம் செய்யுது போதாதென்று, பத்திரிகை களை புத்தச் செய்திகையக் கொண்டே சிரப்பி விடுவார்கள். போதாதற்கு கொலை, களவு, விபராதம், கோர்ட்டு வழக்கு முதலிய செய்திகள். புத்த சிமரி களங்கள் வேறே. அப்புறம் பொய், புரியா கருட்டு என்னப்பரங்கள். இங்கேயே நல்ல இலக்கிய விஷயங்கள் கொண்ட பத்திரிகை நடத்தலாம். இவரிடம் காணெததைக் கொடுத்தால் துர் விதி போகத்தான்.

பூ. வாரி:—அரசே! இப்படி ஏன் கேட்கும்? ஒவ்வொரு பொருளையும் மறுத்தால் ஏன் என்ன செய்வது? கடைசியாக ஒரு பொருள் கேட்பேன். அதுவாவது கொடுப்பீர்களா?

அரசன்:—என்ன அது?

பூ. வாரி:—தங்களுடைய வேகத்தில் நிமிங்கிலம் இருக்கின்றதல்லவா? அதன் வயிற்றுக்குள் விவ் போட்ட கவர் ஒன்று வைத்திருக்கிறது...

அரசன்:—நிமிங்கிலத்தின் வயிற்றில் எல்லாவது, கவராவது! எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே, விவரமாகச் சொல்லும்.

பூ. வாரி:—எங்கள் வேகத்தில் எவ்வளவோ பன்னிக்கடங்கள், காலே ஐயுடன் எல்லாம் இருந்த போதிலும், எங்களுக்குப் பகுத்தறிவு விருத்தியாக விளங்க. இந்தக் குறைவை சிவந்தி செய்வும் போக்கத்துடன் மெய் தங்கள் சிர மத்தைவும் பாட்டாது பகுத்தறிவுப் போட்டிப் பந்தங்கள் நடத்தி வருகிறோம். நாம்களும் அதனை விருத்தி செய்து கொண்டதற்காக இன்னால் வெக்டு ஆகாதக்கூட லக்ஷங்கு செல் வாக்கில் அவற்றில் கைத்து கொள்வீரோம். அந்தப் போட்டிப் பந்தயத்தின் சரி யான விடைமையப் பத்திரமாக ஒரு விவ் போட்ட கவரில் வைத்து நிமிங்கிலத்தின் வயிற்றில் வைத்து விடுகிறீர்களாம். அந்த விடை தெரித்தால் முதல் பரிசைத் தட்டிக்கொண்டு போய் விடாமென்று பார்த்தீர்கள். ஒரு விடைமையாவது முதல் பரிசு பெற்றால் தான் நான் சிம்மதிவாகச் சாக முடியும்.

அரசன்:—சரி. ஆனால் முதல் பரிசு உமக்குத்தான் விடைக்கும் என்பது என்ன சிச்சமம்?

பூ. வாரி:—என்ன அப்படிச் கேட் தீர்க்கன்? நிமிங்கிலத்தின் வயிற்றில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த விடை வேறு ஒரு பிராணிக்குத் தெரியாது...

அரசன்:—அந்த விடைமைய வைத்த வருக்குக் கூடத் தெரியாதோ?

பூ. வாரி:—அட என்னா! இந்தனை கவராக இது விஷயம் என் முகையில் படவில்லையே! சரி, சரி. நான் சென்று வருகிறேன், அதற்கு முன்னர் ஒரு டம்னர் தீர்த்தமாவது கொடுப்பீர்களா? மிகவும் தரமாய் இருக்கிறது.

அரசன்:—யார் அங்கே? இவருக்கு ஒரு டம்னர் உப்பில்லாத கத்த ஐயம் கொடுத்து அனுப்பு.

நினை

கரூர் விலை! [சுமாரிம் 1904] மெத்தை கடை!!

கல்யாண, சமந்த காவங்களுக்கு உங்கள் குடும்பத்தார் அனைவருக்கும் திருப்தி அளிக்கும் தரகுவித புதிய, பட்டு, ஜரிகை, தகுடு தூல் ஜவுளிகள் ஏராளமாகக் கிடைக்கும்:—

P. S. கந்தசாமி ஸா ஸன்ஸ்,

29, அம்மா முதலி வீதி

சித்தாதிரிப்பேட்டை.

::

மதராஸ்.

● ● ● கதைப் போக்கு: பாவம்! பாக்யத்திலேயே கணவன் இழந்து, மைத்துனர்களால் தடுத்த திருமில் விடப்பட்ட அபிஷயன் மதுரத்தில் மீது சரிமா இரக்கம் கொண்டு அவனைத் தன் பெண் கதிராவுக்குச் சமையதாரராக அமர்த்துகிறார். ஆனால் கதிரா அவனைத் தன் சொந்த சமையதாரி போலவே பாவித்து மரீயாநதாபுடன் நடத்துகிறான். கதிராவின் கணவன் தங்கமணியும் மதுரத்தினிடம் மிகவும் நேர்மையுடன் நடந்து கொள்ளுகிறான். இருந்தாலும் ஊர் வரைய மூட முடியாமல் மதுரத்தைப் பற்றி அக்கப்போர்கள் கிளம்புகின்றனர்; புரவிகள் பறக்கின்றன. திருமில் சீனிமா காமெடியன் மாஸ்டர் பஞ்சு வேறு குறுக்கிட்டு விஷயம் கிறார் சிக்கலாகி விடுகிறது. இந்த அம்சங்களை யெல்லாம் ஆ. எ. ச. நமது சரணமான் தலையின் தாக்குப் படம் பிடித்துக் காண்பிக்கிறார், கதை போகப் போக கொம்பு சோம்ப கவரணம் மாறுகதைக் காணலாம்.

எட்டாம் அத்தியாயம் காமெடியன் பஞ்சு

சீரணி ரக ரிப்பன் சோட்டியல் ஒரு மரம் அதுக்கும் ஆலை இருக்கிறது. முத்தையன் அந்த மரம் அதுக்கும் ஆலையில்தான் அதுவகையில் வேலைபாட இருந்தான். வேலையில் என்னவோ தனது செவ்வு விட்டதற்காக அவனை நீக்கி விட்டார்கள். அப்பறமே செவ்வன் கடைத் தெருவிலே அரிசி மூட்டை தூக்கிப் பிழைத்துப் பார்த்தான். அந்த வேலை அவனுக்கு ஒத்துக் கொள்ள வில்லை. "மூட்டை தூக்கி முத்தையன்" என்று பெயர் கிடைத்ததுதான் நிச்சயம். இனிமேல் வேறு எந்தத் தொழிலாவது செய்துதான் பிழைக்க வேண்டும். அவன் மனைவி சிங்காரம் சித்தான் வேலை செய்து சம்பாதிக்கும் பணத்தை கம்பிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்க முடியுமா என்ன?

இப்படி அவன் நீண்டதுக் கொண்டு தன் குடிசை வாசலில் உட்கார்ந்திருந்த பொழுது தெருக் கோடியில் னைவனில் வந்து கொண்டிருந்த ஓர் உருவத்தின் மேல் அவன் பார்வை விழுந்தது. அவ் வளவதான்; முத்தையன் குரீசென்று வாரிச் செட்டிக் கொண்டு எழுந்திருந்து குடிசைக்குள் சென்று "ஏய், அந்தப் பட்டாணித் துலக்கன் யான்!" என்றான்.

சிங்காரம் பரபரப்புடன் வந்து "வராது? அப்படி ஒரு ஓடு ஓடு!" என்று குடிசைவின் கொலையப் புறத்தைக் காட்டினான்.

முத்தையன் எடுத்தான் ஓட்டம். அந்தப் பட்டாணியை நீண்டதாலே அவன் கதி வலங்கிறது. அவனிடம் தெரிவாத்தனமாய் வந்து மாசத்துக்கு ஒன்றி முத்தையன் ஒரு ஐந்து ரூபாய் கடன் வாங்கிவிட்டான். மாதம் ஒரு ரூபாயாக வந்து ரூபாய் கொடுத்தாதி விட்டது. அவனுக்கு வேலை போய் விட்டது என்று அறிந்த பட்டாணியன் மீதி 50 ரூபாயையும், அந்த கண்ணமே வைத்தான் தான் ஆயிற்று என்று பிடியாதம் பிடித்து, கொடுக்கா விட்டால் அவனை அடிப்பதாகப் பல முறுத்திக் கொண்டிருந்தான். ஆகையினால்தான் சிங்காரம் எட்டிய இசையின் ஓட்டம் பிடித்தான் முத்தையன்.

அந்த வீட்டுக் கொல்லிப்புறம் ஒரே தென்னக் தொப்பு. அதனுள் புருத்து, அதற்கப்புறம் இருந்த ஞானவேலியைத் தாண்டி சாத்தி நகர் ரெயிலேயே விட்டே னன்னை வந்த பிறகுதான் முத்தையன் தாசாளமாய் மூச்சுவிட்டான்.

அப்பொழுதுதான் ஒரு பெரிய அதிசயம் நடந்தது. முத்தையன் முன்

வேலையைத் தாண்டிக் குதித்த அதே சமயத்தில் ரயிலவே ஸ்டேஷன் பிளாட் பாரத்தை அடைத்துக் கொண்டிருந்த இரும்புக் கிராமியைத் தாண்டி ஒரு மணித ஆதமா வெளியே குதித்தது. அது இடுப்பில் மயில் கண் பட்டுக் கரை வேஷ்டி கட்டிக்கொண்டு, மேலே லீங்க் ஸ்டிப்பா அணிந்திருந்தது; கருள் கரு ணாய்க் கழுத்து வகையில் கீண்டு வளர்க் திருந்த மயிசூடன் கூடிய கிராப்புத் தலை. பாதி கண்ணம் வகையில் கீசமாய் விடப்பட்ட 'கட்'.

இந்த அவங்கரங்களுடன் அந்த இளைஞன் பிளாட் பாரத்தை விட்டு மூன் சொன்னபடி வெளியே வந்ததும் எதிரில் முத்தையனைக் கண்டு ஒரு கணம் திகைத்து நின்றான்.

முத்தையனுக்குப் பட்டாணியலிடம் இருந்த பவம எல்லாம் போய் விட்டது.

"பயப்படாதீங்க சாமி! நான் ஒண்ணும் உங்களை டிக்கட் ரேட்க மாட்டேன். பயப்படாதீங்க" என்றான் மீதித்துக் கொண்டே.

"நீ ஏன்ன போர்ட்டிரா?"

சொல்லி வலத்தாற்போய் முத்தையன் வாயிலிருந்து பேசிய மெய்ப்பேது.

"ஆமாங்க; நீங்க டிக்கட் இல்லாமே தானே வந்தீங்க?"

"டிக்கட் இல்லாமே வந்தேனா? ரேட்டே - வரவழியிலே டிக்கட்டை எங்கெயோ தான் வர்த்து விட்டேன். அதைச் சொன்னால் இவன் ஒரு கம்பு வாய்க்கார! டைட் ரேட்டிப்பு சார்ஜ்" என்று பாய்க்கன். அதுக்காகத்தான் இங்கே ஒரு ஸ்டீப் வேலை காட்டவேண்டிய தாய்ப் போய்விட்டது. இல்லாமலிடப் பாய்! இந்தா. நாலுடையுக்கு வர்க்கோ; பரவாயில்லை, இந்தா" என்று மணிபர்ஸிக்குத் தலையணை எடுத்து முத்தையன் கையில் வைத்து விட்டு. முத்தையன் தாண்டிக் குதித்து வந்த மூன் வேலையை சிதறாமாகத் தாண்டிச் சவுக்குத் தோப்புக்குள் மறைந்தான்.

முத்தையன் அடைந்த ஆச்சரியத் திறந் தாய் இல்லை.

"அட! ஒரு கடன்காரனுக்கு டிக்கட் குடுத்துட்டு வர்த்துக்குள்ளே எப்போது தகராறுப் பிட்டது; இங்கே இந்தனை பேருக்குக் கடுக்கா குடுத்துட்டுப் போயுதே! இதுவியே போழக்கிற புள்ளே" என்று அவன் பிரமித்து நின்றான்.

அந்த இளைஞன் பார் என்று தெரிந்திருந்தால் முத்தையன் அப்படிப் பிரமித்

துப் போயிருக்க சிவராமலிங்கம். இந்த மாதிரி திடுக்கிடும் சம்பவங்களை நாலுடர் பஞ்சவாணப் போன்ற ஒரு கவிஞர் கட்டத்திராத்திலிடம் எவ்வாறானவையேது வாரிடம் எதிர்பார்க்க முடியும்?

முத்தையனைத் திகைப்படைவச் செய்த விட்டுச் சவுக்குத் தோப்புக்குள் அறைந்த பஞ்சு, தோப்புக்குள் ஒரு கரும் இல்லாமல் நயிமையாக இருந்த தாய் ஒரு லிங்கத்தானி பார்டைப் பாடிக்கொண்டே குடியாய் கட்டினான்.

பஞ்சு விதிது ரேரத்தில் தோப்பை விட்டு வெளிப்பட்டு சிப்பன் ரோடருக்குள் பிரவேசித்தான். அப்பொழுது தான் முத்தையன் குடிசைக்கு வந்தான். முத்தையன் மனைவி சிங்காரத்திற்கும் அந்தப் பட்டாணியனுக்கும் கடந்து கொண்டிருந்த சண்டை உச்ச நிலையை அடைந்திருந்தது. பட்டாணியன் குடிசைக்குள் புருத்த சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு போய் விடுவதாய்ப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

சிங்காரத்தைப் பார்த்து "எதுக்காகச் சண்டை?" என்று கேட்டான் பஞ்சு.

“கேளுங்க சாமி! நீங்கனே கேளுங்க; எம் புருஷன் இவன் மூல்தியைப் பார்த்து இவன்மீட்டே அஞ்ச ரூபா கடன் வாங்கிச்சாம், அதிலே நாலு ரூபா குடுத்துப்புடிச்ச. மீதி அஞ்சரை ரூபா குடுக்கணும்னு இவன் சாதிக்கிறான். அது எப்படிங்க அஞ்சரை ரூபா ஆனம்? பெரிய அக்குறும்பா இருக்குதே இது! நீங்கனே சொல்லுங்க” என்னுள்.

பஞ்ச பட்டாளியின் பக்கம் திரும்பி, “தேவோ இஸ்மெயில்கான்! அஞ்ச ரூபாயிலே நாலு ரூபாய் போனால் மீதி எக் ரூபாய்தானே?” என்னுள்.

“இஸ்மெயில்கான் னா: ஜப்பார்” என்னுள் பட்டாளி.

“அச்ச ஜப்பார்! மீதி ஒரு ரூபாய் தானே! உட்டி சொம்ப ஜான்னி!”

“சொம்ப தான்னி! உலா தான்னி! யாரது ரூபா? உன்கி பாட்டன் ரூபா? அவன்கி எங்கே இருக்கான். இப்ப உடனான் அவன் —” என்று சவுக்குத் தோப்பைக் காட்டினான்.

பஞ்ச அவன் காட்டின திக்கைப் பார்த்துவிட்டு விஷயத்தை உணர்ந்து கொண்டு ஓர் அசட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்

தான். பிறகு, “எப்படியாவது சண்டை போட்டுக்கொண்டு மடிபுல்கன், எனக் கென்ன?” என்று சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து நடத்தான்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

“தீங்கனா அத்திம்பேரே?”

61 பட்டாள மணிக்கு நரசாயனய்யர் மீறாகி ஸ்டேசனிலிருந்து சாமான் வாங்கிக்கொண்டு வந்தார். வந்ததும் மனைவியிடம், “வண்டி, நகராஜன் ஆத்துக்கு யாரோ ஒரு பெண் வந்திருக்கிறார்களே அது யார்?” என்று கேட்டார்.

“எந்தப் பெண்? எங்கே பார்த்தீர்கள்? அவர்கள் ஆத்துக்குப் போயிருந்தீர்களா எல்லா?” என்னுள் தாஜம்மாள்.

“வரும்போது பார்த்தேன். அந்த ரோட்டுக் கிணறலிலே தண்ணீர் மொண்டுக்கொண்டு போயிற்று.”

“அவள் தான் புதுசாய் வந்திருக்கிற சைமயல்காரி.”

“சைமயல்காரியா? சின்னப் பெண்ணடி; பதினெட்டு வயதுகூட இருக்காது போலிருக்கிறதே! பார்த்தால் சைமயல்காரி மாதிரி இல்லையே.”

அதற்கு தாஜம்மாள், “அதை ஏன் கேட்டீர்கள்? அவள் டிரெஸ்ஸும் அவள் கடையும்! அடேயப்பா! இத்தனைக்கும் காமாதது. கசை அவிவச் சைமயல்காரி மாதிரி வலத்திருக்கிறாள் என்ன? என்னமோ தாஜாத்தி! மாதிரிதான் நடந்துகிடுகா. போய் ஜன்மத்திலே அவளுக்கு ஏதாவது கடன் பட்டிருக்கானோ, என்னமோ! இப்போழுது அது வந்து நன்மடிக் கொண்டு போயிற்று. அவன் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற புடவைவையப் பார்த்தீர்களா?” என்னுள்.

நரசாயனய்யர், “பெரிய இடத்திலே பிறந்த பெண்ணுலத் தோன்றுகிறது. இதை வேலைக்கு வைக்கவில்லை. பாரக்கும் போதே தெரிகிறது” என்னுள்.

“பெரிய இடமுமில்லை, ஒன்றுமில்லை, எப்படியாவது பளுவிட்டால் போதுமென்று அப்பங்காரன் ஒரு கிறவன் கழுத்திலே இளையானாய்க் கட்டி விட்டான். உடனே அப்பனுர் செத்தான், ஆம்பகடாளனும் செத்தான் இது இப்படிச் சந்தியில் மீறிற்று.”

“இருந்தாலும் சொம்ப சின்னப் பெண். பார்ப்பதற்கும் சினி மாதிரி

இருக்கிறது. இப்படித் தன்னக் தன் பாய் முன்பின் தெரியாத இடத்தில் வந்து இருப்பது கண்ணதில்லை. காது பேர் காது சொல்வார்கள். தங்க மணிக்ரு ள்ளும் தெரியாது; அவனிடம் சொல்ல வேண்டும்" என்றார்.

"கான் ஏற்கனவே சொல்லியாக் கணினிடம்: 'நீயும் சிறிசு, உன் ஆம்படைபாளும் சிறிசு. இதைக் கொண்டு வந்து விட்டியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்' என்று ஐயடை யாய்ச் சொன்னேன். அவருக்குத் தெரியவில்லை. 'எனக்குத் தான் பாச் இருக்கிறார்கள்?' என்றான். அப்பறம் கமக்கென்ன என்று போராமல் இருந்து விட்டேன். இதுகன்தான் அறிவாதது கன், ஒன்றும் தெரியவில்லை. அந்தக் கிழம் வந்திருக்கிறதே அதற்கெல்லவா தெரிந்திருக்க வேண்டும்? இயக்கினே செய்தாலும் 'வேண்டாம்' என்று சொல்கிறது போக, அதுவே கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறதே" என்றான்.

காராயணம்பர் அதற்குமேல் பேச்சை வளர்த்தவில்லை. சர்மாவைப் பற்றி அவர் மனதில் கன்ன அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருந்தது. முன்னொருவரில்தான் கிழமை சர்மா ஆரீய சமாஜிகள் போதுக் கூட்டம் ஒன்றில் பகவத் விதையைப் பற்றிப் பிரசங்கம் செய்ததை அவர் கேட்டார். அப் பொழுது சர்மாவின் ஆழ்ந்த அறியும், ஆத்மார்த்தமான தோற்றமும் அவரைப் பெரிதும் வசிக்கின்றன. மதுரத்தை அவர் தம தம்பியின் விட்டில் கொண்டு வந்து வைத்தது அநுசிதமான காரிய

மாகவே அவருக்குத் தோன்றின போதிலும், அந்தக் கிழமை இருக்கும் இடத்தில் விபரீதமான காரியம் ஒன்றும் நடவாது என்ற கூதரியமும் அவர் மனதிலிருந்தது. ஆகவே மனைவியின் வார்த்தையின் அதிக கவனம் செலுத் தாமல், மணி பரவ்விருந்து சிவ்வரை எடுத்துக் கொண்டு கடையி வீருந்து சாமான் துக்கி வந்த ஆளுக்குக் கூவி கொடுப்பதற்காக வெளியே வந்தார்.

மேலிருந்து நுழையும் வாயிற்படியை அவர் தாண்டும் பொழுது நிமிரென்று கதவு மூடியிருந்த "ஹோ" என்று ஒரு பெரிய இரைச்சல் கேட்டது. அடுத்த கணம் கைகளை அகல விசித்துக் கொண்டு அவர் கைத்துவன் பஞ்சு மறைவிடத்தி வீருந்து அவரெதிரில் பிரச்சனமாகுள்! இரைச்சலுக்கேட்ட துமே காராயணம்பர் திரும்பிட்டுப் போய்ப் பின்னடைந்து கதவு சிலியில் தலைவை 'டம்' என்று மோதிக் கொண்டார். அவரைப் பார்த்ததும் கவராமடைத்தவனுப், அசடு வீதியும் முகத்துடன், "நீங்கள் அத்திம்பேரே! என் பட்டுதான் வருகிறீனாக்கும் என்று பார்த்தேன். இப்பத்தான் வக் தேன். சப்தம் கேட்டதும் பட்டு வாக்கும் என்று, பவங்காட்டலாம் என்று ஒலித்து காண்டேன்; நீங்கள் வந்துட்டேன் —" என்று உளரிக் கொட்டிவிட்டு, அவர் எதிரில் அதற்கு மேல் சிறக பவந்து "ஏயே மணி! அடியே பட்டு!" என்று அகழத்தக் கொண்டே உள்ளே சென்றான் பஞ்சு.

(தொடரும்)

கவிச் சித்திர வினக்கம்

திங்கடும்புறியினே பொன்னம்பலத்தினே ஆனந்தக் கூத்தாடும் கடாசப் பெருமான் ஒரு பெண் கண்டு காதல் கொண்டான். எக்கோறும் அவனுடைய கருணை பொழியும் கிருமுகமும் ஆனந்தக் கூத்தம் அவன் உன்னத்தையிட்டு அவைவில்லை. அப்போது வீதியினே ஓர் அழகிய ரிஷபத்தைக் கண்டான், சிவ பெருமான் ரிஷப வாகனத்தில் வீதி வலம் வரும் காட்சி சிலைவுக்கு வந்தது. ரிஷபத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்;—

"ஆன் ஏறே! அந்த கடாசரப பெருமான் எக்கோறும் சமத்து கொண்டு போவாயே! சற்று இத்தப் பக்கம், என் தெருவழியாக வந்து, அவனை கான் மறுபடியும் கன்னுளரிக் கண்டு ஆனந்திக்கும்படி செய்யவாசாதா? செய்து என்னை வாழ்விக்கக் கூடாதா?" என்று வேண்டுவதாக வியம்.

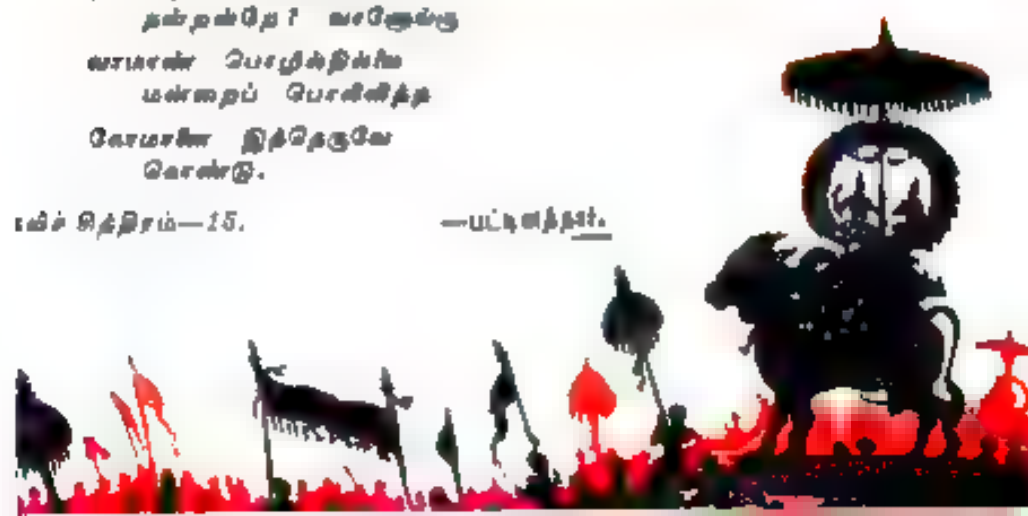
[ஆன் உறு: சிற்த ரிஷபம்; போத்தாம்: வந்தாம்; ஸா மான்: கான் அனாவிய சித்த; மந்து: பொன்னம்பலம்; கோமான்: கடாசப் பெருமான்.]

ஆனே பேர்தரம்
 அழியுமே? அன்புடைப
 தானேதான் அழிந்திடும்
 தந்தமே? வானேக்கு
 வானேன் பேசுகின்றீர்
 மனதன் பேசுகின்ற
 வானேன் இத்தெருவே
 வானே.

மீச சித்திரம்—15.

—யுகமந்தர்.

பூனை வைய வென்ற எலி

[௪௫]

ஒரு எலிக்கு நான்கு குழந்தைகள். அந்த நான்கு எலிக் குஞ்சுகளில் ஒரு எலிக் குஞ்சு மிகவும் பொல்லாததாக இருந்தது. ஆனால் அது மிகவும் சாமர்த்தியமாக நடந்து கொள்ளும். தன் தாயாரிடம் கூட அது சமத்தக் குஞ்சு என்று பெயர் வாங்கிற்று.

ஒரு நாள் அந்த எலிக் குஞ்சு தாயா ரிடம் சென்று "அம்மா, அம்மா! வெளியிலேயே போய்க் கொஞ்சம் விளையாடி விட்டு வருகிறேன்" என்று சொல்லிற்று. அதற்கு அதன் தாயார் "ஓ மிகவும் சின்னக் குஞ்சாயிற்றே. வெளியில் எங்கும் அதிகமாகப் போகாதே." இந்த பரணிலேயே கொஞ்ச தூரம் போய்த் திரும்பி வந்துவிடு" என்று புத்திமதி கூறி அனுப்பிற்று.

அம்மா சொன்னபடி கேளாமல் எலிக் குஞ்சு பரணைத் தாண்டி ஒரு உத்தரத்தின் வழியாகப் போக ஆரம்

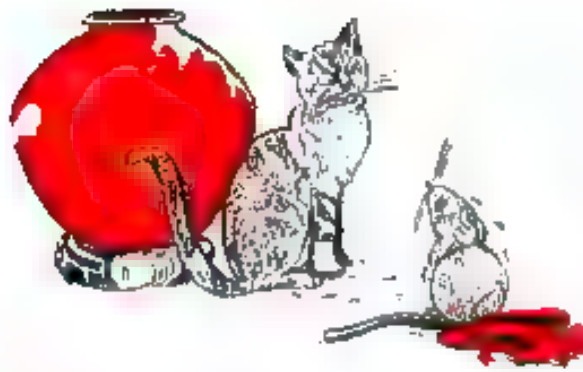
பித்தது. அவை குடியிருந்த அந்த வீட்டில் அப்பொழுது ஒரே சப்தமாக இருந்தது. உள்ளே ஒரே கும்பல். அது ஒரு கள்ளக் கடை எலிக் குஞ்சு உத்தரத்திலிருந்து எட்டிப் பார்த்தது. எட்டிப் பார்த்ததுதான் தாமதம்; திடீரென்று ஒரு பெரிய கள்ளுப் பாணைக்குள் அது தவறி விழுந்தது. ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக அந்தப் பாணையின் அடியில் கொஞ்சந்தான் கண் இருந்தது. அதனால் எலிக் குஞ்சு தப்பித்து இங்கும் அங்குமாக பாணைக் குள் சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. அது பெரிய பாணையானதால் அதனால் வெளியில் வர முடியவில்லை. இரவு வேகு சேரம் ஆயிற்று. பாணையிலும் கிச்சப்தம் ஏற்பட்டது. எலிக் குஞ்சு என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் விழிவிழி பென்று விழித்தது.

அச்சமயத்தில் யாரோ வருவது போல் ஓசைப்பட்டது. எலிக் குஞ்சு தன் தாயார்தான் வருகிறாள் என்று நினைத்தது. தாவிருக்கும் இடம் தன் தாயாருக்குத் தேவிய வேண்டுமென்று 'சீச சீச' என்று கத்திற்று. அக் குரலுக் கேட்டவுடன் அங்கிருந்த ஒரு பூனை பாணைக்குள் எட்டிப் பார்த்

தது. பூனைப்பா பார்த்ததுப் எலிக் குஞ்சின் உடல் நடுக் கிதறு. இருந்தாலும் கைநி, பந்தை அது கைவிடவில்லை.

பூனைப்பா பார்த்தது "பூனைப் பெரியாரே! என்னை இப்பொழுது கொல்லவா பார்க்கிறீர்?" என்று பரி

இன்பது மாதம் ஆயிற்று.
பெரிதான் எலிக் குஞ்சு
வெளியே சுற்று உவாவச்
சென்றது; அப்பொழுது
அதை ஆவதுடன் எதிர்பா-
ர்த்துக் கொண்டிருந்த
பூனை ஒரே தாவாகத்
தாவி எலியைப் பிடித்துக்
கொண்டது.

"ஏ எலியே, நீ என்னிடம்
சொல்லியபடி ஏன் நீயாகவே
என்னிடம் வரவில்லை?"

தாபக் குரலில் கேட்டது. எலிக்
குஞ்சின் பரிதாபகரமான நிலைமையைப்
பார்த்த பூனைக்கும் கொஞ்சம் மனது
இரங்கிற்று. "எலிக் குஞ்சே! நீ
பலப்படாதே. நான் உன்னை ஒன்றும்
செய்யவில்லை. இப்பொழுது உனக்கு
என்ன வயது?" என்று பூனை கேட்டது.
"நான் பிறந்து இன்னும் மூன்று மாதம்
கூட ஆகவில்லையே" என்று எலி பதி-
வளித்தது. "அப்படியானால் உன்னை
நிர்வாக வேளியில் எடுத்து விட்டு விடுகி-
றேன். உனக்கு ஒரு வயது ஆனவுடன்
என்னிடம் வந்து எனக்கு ஆகாரமாக
உதவி வேண்டும். என்ன சொல்லு-
கிறாய்?" என்று பூனை கேட்டது. "சரி,
அப்படியே வருகிறேன்" என்று எலிக்
குஞ்சும் ஒப்புக் கொண்டது.

அடுத்த நிமிஷம் பூனை தன் வாலை
பானைக்குள் விட்டது. எலிக் குஞ்சும்
பூனையின் வாலில் கல்லித் கொண்டு
பாணையை விட்டு வெளியே வந்தது.
"ஏ, எலிக் குஞ்சே! ஓராயிரம் இருக்-
கட்டும். இன்பது மாதங்கள் ஆனவுடன்
நீயாகவே என்னிடம் வர வேண்டும்"
என்று சொல்லி எலிக் குஞ்சைத்
தடவிக் கொடுத்தது பூனை.

எலி சந்தோஷம் கொண்டு ஓடோடி-
யும் தாயாரிடம் சென்றது. கடந்த
சமரசாரங்களையும் சொல்லிற்று. தன்
குழந்தை தப்பி வந்ததை நினைத்து
எலிக் குஞ்சின் தாயார் சந்தோஷம்
அடைந்தது. ஆனால் இன்பது மாதத்-
தில் தன் குழந்தை பூனைக்கு இரையாக
வேண்டுமென்று என்று கவலைப்பட்டது.
அப்போது எலிக் குஞ்சு "அம்மா நீ
கவலைப்படாதே. நான் பார்த்துக்
கொள்ளுகிறேன்" என்று தன்
தாயாரைச் சமாதானம் செய்தது.

என்று தன் வாயினாலும் எலியைக்
கொண்டு போயிற்று.

பயந்த எலி "பூனை யாரோ!
கொபித்துக் கொள்ளாதீர். நீங்கள்
என்னைக் காப்பாற்றிய போது நான்
எங்கிருந்தேன் தெரியுமா?" என்று
கேட்டது. "கேட்பானேன்? கன்னுப்
பாணையில்ல்தான்!" என்றது பூனை.
"அப்படியானால் நான் குடி மயக்கத்-
தில் ஏதோ உளறிய வார்த்தைகளைக்
கேட்டு என்னை கொல்லப் பார்த்தின்-
தீர்களோ, இது நியாயமா?" என்று
கேட்டது.

எலியின் வார்த்தையைக் கேட்ட
வுடன் பூனைக்குச் சிரிப்பு வந்தது.
"நரி! நரி!" என்றும் சிரித்து விட்டது.
"எலியே! உன் சாமர்த்தியத்திற்கு
மெய்கிணை. உன்னை ஒன்றும் செய்-
யாரால் இதோ விட்டு விடுகிறேன்"
என்று எலியைக் கீழே விட்டுவிட்டது.
எலியும் பூனையின் முதுவில் ஒரு தட்டுத்
தட்டிவிட்டு ஓடோடியும் தன் தாயா-
ரிடம் சென்றது.

cauvery
BRAND

BLUEBOTTLE
POWDER

Its

THE METTUR CHEMICAL AND
INDUSTRIAL CORPORATION LTD
METTUR DAM, SOUTH INDIA

பாழாய்ப் போகிறது!

“வணத்தன்”

சியாமனா தன் பிறந்ததெதற்கு வந்திருந்தான். வந்த இடத்தில் அவளுக்கு உடம்பு திடீரென்று அசைவகரீயமேற்பட்டதால் எதிர்பார்த்தபடி ஊடுக்குக் கொம்ப ஓடியவனில்லை. அவளுக்கு வயிற்று வலி தாங்க முடியாமல் போகவே அவளை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்வைசென்று அனுப்பினார்கள். அவளுக்கு ஆஸ்பத்திரியில் இருப்புக் கொள்ளவே இல்லை. படுக்கையில் புரண்டு புரண்டு படுத்தான்.

இரண்டு நேரங்களுக்கெல்லாம் ஊரிலிருந்து அவன் சிகேதிரை வரணாவந்தான். “இப்படி எல்லாம் உடம்பை அடட்டிக் கொண்டால் அப்பறம் தெரியுமா?” என்று சொல்விக் குழக்கத்தைப் பரம் காண்பிப்பது போல் ஸரஸா நாக்கை கீட்டினாள். அப்பொழுதுதான் சியாமனாவுக்குப் பிரச்சனை வந்ததுபோல் இருந்தது. “ஸரஸா! என்னத்திற்காக இப்படி வயிற்று வலி வரவேண்டும்? இங்கே வந்து காது கேளாய் இப்படிப் படுத்துக் கொண்டு இருக்கிறேனே! வீடு வாசல் எல்லாம் இத்தனை நாள் பாழாய்ப் போயிருக்குமே. நான் என்னடி செய்ய?” என்று திடீரென்று புலம்ப ஆரம்பித்தான் சியாமனா.

“நன்று யிருக்கிறது! பாழாய்ப் போகிறதாயது! எத்தனாகப் பாழாய்ப் போகிறது?” என்று கேட்டான் ஸரஸா.

“ஏமெட்டு நாளை நான் இவ்வாமல் குழந்தைகளுக்கு வேளா வேளையில் வாடிய சாதம் போடுவார்கள்! இதைத் தத் தரும்பாய்ப் போயிருப்பார்களே!”

“இல்லவே, இந்த காது நானில் ஒவ் கொருவருக்கும் இரண்டு பவுண்டு சிகை கூட ஆகி யிருக்கிறது. நோட்டலி யிருத்து ‘டாண்’ என்று வேளா வேளையில் அவர்களுக்குச் சாப்பாடு வந்து விடுகிறது. இதற்காக ஏன் கவலைப் படுகிறாய்?”

“என்னைக் காணாமல் குழந்தைகள் ஒரு சிலையும் கூட இருக்க மாட்டார்கள். அதையும் விட்டு ‘அம்மா, அம்மா!’ என்று புலம்பிக்கொண்டே இருப்பானே?”

“அதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. குழந்தைகள் சோம்ப சமத்தாயிருக்கு.”

“அப்படியானால் நான் இவ்வாமல் இப்போது அவர்கள் எங்கே போக வில்லை என்றுதான்? இது என்னடி அதிசயமா யிருக்கு? ஆமாம்; அவர்களை என்ன? நான் வீட்டிலே இருக்கும் போது ஏதாவது புந்தகங்கள் வரவிக்ச் சொல்விக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பானே, இப்பொழுது யார் வரவிக்துக் காண்பிப்பார்கள்? உடம்புக்கு வந்து எல்லாம் பாழாய்ப் போகிறதே!”

“இதெல்லாம் உன் கற்பனையான; இப்பொழுது சாபங்கால வேளையில் குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டு உலாவப் போகிறாய். சிற்சில சமயம் தானாகப் புந்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். அநாவசியமாக வேளாம் உன் மனதைப் புன் பண்ணிக் கொண்டாடே!”

“அதுதான் போகட்டும்; நோட்டத்தில் போட்டிருக்கிற சொத்தவரக் காவையார் பறித்து வற்றல் போடுவார்கள்? எல்லாம் பாழாய்த்தானே போகும்!”

“வேலைக்காரி எல்லாவற்றையும் பறித்து என்னிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். நான் வற்றல் போட்டுப் பத்திரமாக வைத்திருக்கிறேன். இந்த மாதிரி சின்ன விஷயங்களுக்குக் கூடவா சஞ்சலப்படுவார்கள்?”

“வேலைக் கொடுப்பு இந்த சமயத்தில் எந்த நிலையில் இருக்கிறதோ, தெரியவில்லைவே! நான் ஒரு நாள் போகாமல் போனாலே வெறிச்சென்று இருக்கிற தென்று எல்லாரும் சொல்வார்களே? எல்லாம் பாழாய்த்தான் போயிருக்கும்.”

"ரோம்ப அழகுதான் போ! ஒன்றும் குறைச்சலில்லாமல் எல்லாம் கடத்தி வருகிறது. உனக்குப் பதிலாக மின் தூவலியை ஆட்டிச் சாரியதற்கு வாகப்போட்டிருக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் போய் சாரியுங்கள் ரோராய் கடத்தி வருகின்றன. இனிமேலாவது உன் கைகளை விட்டு விடப் போகிறாயா, இல்லையா?"

"என்ன இருந்தாலும் நான் இருக்கிறதே போல் எப்படியாகும்? அடுத்த மாதம் மெய்பிஸ் டிராமா போடப் போகிறேமே, அதற்கு ஆட்டக்கூக்கு வார் பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள்! நான் இல்லாமல்..."

"பாழாய்ப் போகிறது என்றுதானே சொல்வீர் போகிறாய். உன் கையில் விழுந்து கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். 'பாழாய்ப் போகிறது' என்ற வார்த்தையை மட்டும் இங்கேரு நடமாட சொல்லாதே! டிராமாவுக்கு எல்லா ஏற்பாடுகளும் மும்மூராய் கடத்து வருகின்றன. சந்தே பூஷணம் மிஸஸ் மனோகரம் ரோம்ப அழகாய்ப் பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார். டிராமா ி எதிர்பார்ப்பதைவிட அமர்க்களமாய் கடத்து விரும். வீணாகக் கைவிப்பட்டு உடம்பை அடைக்க கொள்ளாதே."

நிகழேற்ற சிபாரமனாவுக்குக் 'குபி' என்ற அழகாக பொத்துக்கொண்டு வந்தது. ஸரஸ் நிகழ்த்தப் போய் விட்டாள்.

"ஐயோ! என் இல்லாமல் எல்லாம் சரியாக கடக்கிற தென்கிருவா? இது ரோம்ப அலையாமலாகவல்லவா இருக்கிறது?" என்று அழ ஆரம்பித்து விட்டாள் சிபாரமனா. ஸரஸாவுக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

"ஏன்? நீ இல்லாமல் உலகத்திலே ஒன்றும் சரியாக கடக்கக் கூடாதா, என்ன? உலகமே அந்தமித்துப் போய் விட வேணுமா என்ன?" என்று கேட்டு விட்டாள் ஸரஸா.

"அதற்காகச் சொல்வதில்லை. நான் வரவிட்டால் மிஸஸ் மனோகரம் டிராமாவைக் குட்டிக்கொடுக்க அடித்து விடுவாள். மூடியாது, மூடியாது! நான் ஒரு ஆணைக் கூட இங்கே இருக்க மாட்டேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே படுக்கையை விட்டு எழுந்திருந்து கடக்க ஆரம்பித்தாள் சிபாரமனா.

அவளுடைய பாழாய்ப்போன கயிற்து வலி தொலைந்த விஜயத்தில் ஸரஸ்ாவுக்கும் சந்தோஷமாய்த்தா னிருந்தது.

க ல் ய ர ண ன க ர ல ங் க ரூ க் கு

எங்கள் சொந்தக் கைத்தொகையை நேர்த்து அழகிய பட்டுப் புடவைகளும், வேஷ்டி துண்டுகளும் வாகமா வந்து துவிந்துள்ளன. எங்கள் கொள்முதலாளம் வியூக சேலுகள் ஒரு தனிமை விதானம் வகிக்கும். இன்றே உங்கள் ஜவுளித் தேவைக்கு மதராஸில் பிரசித்தி பெற்ற ஓக் கடைக்கு வந்து வாங்குங்கள்

ரா த ர னி ல் க் எ ம் பே ரி ய ம்

(பொன் : 3914)

1-14, கைத்தொகு நெரு. மலையாபுரம் - மதராஸ்.

பாடல் : 27, பெரிய நெரு. குப்பகோணம்.

புரோப்பாட்டர் : R. K. T. செட்டியார்

பல போலிகள்
இருப்பதால்

சுருசனகே பல்லு
[D. L. S. PUNGOOL]

கவனித்து
வாங்கு

சுருசனகே பல்லு

சுருசனகே பல்லு **சுருசனகே பல்லு** **சுருசனகே பல்லு**

வினாடிக்கு வினாடி, பத்திர நெரு மதராஸ் (உதவி கவனிப்பு Dr. P. S. C. மலி)
(தொகை : 234, ரூபாய்) (திருச்சி : ரூபாய் 100) (மதுரை : 42, ரூபாய்)

சும்பர் தூரும் காட்சி

[டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார்]

43. தள்ளிரவின்

நீர்மன் வடிவமாய் சேத ஆவிய
மூலமும், அயோத்தி காரத்தை விட்டு,
கமந்திரன் செலுத்திய தேரிக் ஏறி
வெளியே போய்விடுகிறான், இருட்டி-
யும் விட்டது. வெகு தூரம் போய்
விட்டார்கள். தேர் வேகமாய்ப் போன
காரணத்தால் வெகு சீக்கிரத்தில்
எட்டிப் போக முடிந்தது. இரண்டு
யோசனை தூரம் போனதும் ஒரு
சேலையில் தேர் நின்றது. அங்கே
முனிவர்களது ஆசிரமம் ஒன்று :

நிருதகர்க்கு(கு) யோசனை
இரண்டு சொன்(து), ஒரு
விசைசேறி சேலையை
விசையின் ஏய்நினுன் ;
இரதம்பின்(து) இழித்தபின்,
ராமன் இன்றுகை
உரைசேறி முனிவசோ(டு)
உதையுங் காலையே,

[நிருதகர்க்கு யோசனை இரண்டு சொன்னது :
அயோத்தியிலிருந்து இரண்டு யோசனை
தூரம் நடந்து விசைசேறி சேலையை ;
புகழ்பவனாக யோசனை நிகுத்த சேலையில் ;
இதற்கு உரைசேறி முனிவசோடு : தனக்கு
விசையும் யோண்டியவர்களைப் புறமை நிகு
முனிவர்களை ; உதையுங் காலையே ;
தங்கி விருக்கும் ஏமயத்தில்.]

முனிவர்களை ஒரு உய் வர சமாய்ப்
பெரிய பெரிய விஷயங்களைப் பற்றிப்
பெரிசு கொண்டிருக்கிறான் ராமன்.
அப்போது, ஆதிசமத்திற்கு வெளியே
யுள்ள இடங்களில் நாயர் பங்கத்தினுமே
ஒரு காட்சி தென்பட்டது :

வட்டமேல் யோசனை
வகைநீர் குய், நடு
என்றநீர் இடவும்குர்
இடமி லாவுறாகுப்

புந்ததகு சேலையின்
புறத்தும்,— போர்த்தன
விட்டது. குரீசிகை
விடாத சேலையே

[வட்டமேல் யோசனை வகைநீரும் ;
ஒரு யோசனை வட்டம் என்று சொல்லும்படி
யாய் வகைநீர் : நடு என்றநீர் இடவும்குர்
இடமி லாவுறாகு : என்றப் போடவும் இட-
மிக்கை என்று சொல்லும்படியாக ; புந்ததகு
சேலையின் புறத்து ; பறவைகள் திறத்த
ஆசிரமத்துச் சேலைக்குப் புறம்பெய்வாய் ;
போர்த்தன விட்டது : அப்படியே போர்த்த
விட்டது :—எது?—குரீசிகை விடாத சேலையே ;
சேலையின் விடாமல் அயோத்தியிலிருந்து நீர்
தொடர்ந்து வந்த பெரும் கூட்டம் ; (சேலை
என்பது பட்டாணம்கை ; ஆடவர் பெண்டி-
ராகிய பெரும் கூட்டம்.) குரீசிகை : 'போர்த்த-
ன விட்டது' என்ற சொற்றொடரில், 'விட்-
டது' என்ற வார்த்தை எதுவாகிய வந்த
அருத்தமாய் விருந்தது — "ஐயோ, காலம்
தொலைந்து போய் விட்டதே!" என்று
கவலை உதையும் பிடிவம்.

வந்தவர்கள் எதிர் கரையிலும்,
மணல்ப் பரப்பிலும், எப்பெய்து தரை
யிலும் அப்படி அப்படியே தங்குகிறார்கள்.

குயின்னிய குமமணி
ததியின் கூதத்தில்,
பயின்னிய வரணுல்
பரப்பின், எப்பெய்தில்,
வயின்னொடும் கைகிளர் ;
ஒன்றும் வரம்மடுத்(து)
அயின்னிலர் ; துயின்னிலர் ;
அழுது விம்மிகுர்.

[குயின்னிய குமமணி ததியின் கூதத்தில் ;
அயை தத்தினங்களைப் பதித்துள்ளதுபோன்ற
ததியின் கையில்கு ; பயின்னிய வரணுல்
பரப்பில் ; செங்குத்தாய் அகலாமல் படி
படியாய் உயர்த்துள்ள மணல்ப் பரப்பில்]

வரிக் கொள்கை : ஆங்காங்கு இடம் அமைத்
தல் கொண்டு : அறிந்தவர் : ஆகாரம்
மற்றும் உட்கொள்ளாமல் : துவித்தவர் :
உறக்கமுடிகொள்ளல்.]

பெண்கள் ஆங்காங்கு சேர்ந்த
படுத்திருந்தது தனிப்பட்ட அழகாய்
இருந்தது. கண் கள் முடிவிற்குந்தது.
நிலைப்பல மலர் முதிர்ந்திருந்தது
போய் இருந்தது. அவங்காரமாக
அணிந்திருந்த டாக்கா பஸ்ஸின் போன்ற
மெல்லிய ஆடைகளைக் கொடுத்து தலைக்கு
அணியாக வைத்துக் கொண்டார்கள்.
கூந்தல் விரித்து இழை கிடந்த காட்சி,
கவரி மரங்கள் படுத்திருந்தனவோ
என்று சொல்லும்படியாக இருந்தது.
சேர்ந்து விடுதலையாக சிறிது கொஞ்
சென்றதும் உறங்கிவிட்டார்கள்.

வானி விதி தாம தரவின்

மரம் வரின், வா சக்

வானி விதி தாமத வர்

முதிர்ந்த நிலை கண் ணர்.—

ஆவி விதி பாக்ந்து தரவின்

ஆடை அணிய வா உ.

தரவி விதி உறழ இள

தவ்வி வர்து விண் குர்

[வானி விதி தாமதவின் பாக்மரிக் : தடா
கத்திக் விதித்துள்ள தாமதா பாக்மரிக்
முதிர்ந்தனவே : வராக் வானி விதி தாம
மனி முதிர்ந்தனவா கண்ணர் : வரவின்
கண்ணர் தாமதப்பல மனி பாக் பாக்மரிக்
விதித்து வரவின் (தாமதா பாக்மரிக்)
முதிர்ந்தது போன்ற கண்ணர் : ஆவி விதி
பாக் துறவின் ஆடை அணியவா : ஆவி
பாழும்படியாகப் போய்விட பாக் துறவைய
ஒக்கும்படி கொடுத்து வைத்து : (டாக்கா
மனிமரின் போன்ற ஆடைவைத் தலைக்கு
அணியவா வைத்துக்கொண்டு.) தரவி விதி :
கதகத்தின் புதுகு வரவின் பாக்மரிக் : கண்ணர்
இள தவ்விவன் : உத்தமோடு கண்ணர்
வரவின் ஒத்த பெண்கள் : துவித்து : தவ்வி
விட்டார்கள்.]

செம்பகச் சோகைகள் இருந்தன, பூங்
கொம்புகள் வதங்கிக் கிடந்ததுபோல்
செவர் அந்தச் சோகைகளில் படுத்திருந்
தார்கள். மற்றும் செவர் மணங்கொண்டில்
படுத்திருந்தார்கள் : ஏதோ பவனிக்
கொடி வளர்ந்து படர்ந்து கொடி விசிய
மாநிரி விரிந்தது அவர்கள் அவர்ந்து
கிடந்த நிலைமை.

செம்ப கத னும்பொ ழிக்—

கனித்த குண வந்து கிக்

கொம்ப மு(கு)டு கித்த ன

வன்கி வர்கு வறுத் தார்;

செம்ப னவு கொங்கை போடு

வாறு கவன வர்க் கும்

செம்ப வன வன்கி கன்

வன்கி வர்கு வர்க் தார்.

[செம்பக துறம்போழிக்மரிக் : செம்பகச்
சோகைகளில் கிழ் : துறவ வதங்கிக் கொம்பு :
இனம் பூங்கொடி : அழகு வர்கித்த னை :
தன் அழகென்கை வதம்பெறு போகை :
வம்பு அளவு : வன்கை அணித்த : வானுமன்
வன்கிக்கும் செம்பகைவன்கிக் வன : வன்கி
மெட்டிக்மன்கித்த பவன்கிகொடிக்கி ஒத்து.]

செரம் ஆக, ஆகப் பெண்களைப் போல
மற்றவர்களும் உறங்கி விட்டார்கள்.
தாமதமாகவே உறக்கம் வரவில்லை.
சமத்திரை மெதுவாக 'வா' என்று
அழைக்கினார்.

செவ் வரும் இன்ன வரும்

உறங்கி வர், உறங் வர்

வரவ் வரும் மத்தி கிக—

மத்தி கிக வர் எவ்(து),

'வன' மிக்பெ குங்கு வனம்

குங்கு வடய உன் னும்

மெத்தி கழ்வ(து) உன்(டு) அவ் வுறா

கென்'எ வானி வம் பும்;

[செவ்வரும் இன்னவரும் உறங்கினர் :
பெண்கள் அன்றாட மற்றவர்களும் போல
செவ்வன் வரவா உறக்கம் வந்து உறங்கி
விட்டார்கள் : உறங்கி வரவையும் உறக்
கம் வரவ் குண்கிவனா வரவையும் : வன
கிக் பெருங்குணம் குங்கு வடய உன்னும் :
பவன்கிக் வரவ் குண்கிக் வன்கிக்
குங்கு வரவடய உன் னும்பு உறவ்வார் :
மெத்தி கழ்வா உன்னும் : அந்தித்தாற் போல்
தடக்க வன்கிக் வரவம் ஒத்து இருந்
தெறு : வன்கிக் : அந்த விஷயத்தைத்
கெட்பவராக வந்து சொன்னார்.]

சமத்திரை சகலியமாகக் கூப்பிட்டு
ஒரு விஷயம் சொல்ல விஷயம்புமிருந்
தாமன். அந்த விஷயம் இன்னதாய்
இருக்கமென்று வரும் வன்கிக் குங்கு
விவன், அதை அடுத்த இதழில்
பார்க்கவாம்.

வெஜிடபிள் கதம்ப ஊறுகாய்

வெண்ணக்காய், இஞ்சி, பாவக்காய், கீரைத்தண்டு, வாகைத்தண்டு கத்திக்காய், பச்சா மிளகாய், பச்சா மிளகு - சொல்லும்போதே வாயில் ஜலம் ஊறுகிறது. முதலியவை சேர்த்து கையாடல் ஜிஞ்சரமிருகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. வாயிக்கு வெகு ஜோர். உடம்பிற்கு பரம உகம். இன்றே உங்கள் தேவைக்கு ஏழு தடிம். இது ரைஸ்களில் கிடைக்கும்.

டி. எஸ். ஆர். அண்டு கோ.,
வாஸ்கு திரவிய வியாபாரிகள்,
கும்பகோணம்.

மதராஸ் சோல் ஏஜென்ஸிஸ் ;
மெஸர்ஸ். புதுபாவனர் ஸ்டோர்ஸ்
காப்காஸ்டில் சோடு, திருவல்லிக்கேணி
ஸ்டாபிஸ்டென்ட்ஸ் ;
கனாமிசுதாயர் அண்டு சன்ஸ்.,
புதுக்கோட்டை
சாத்தா ஸ்டோர்ஸ்
காரைக்குடி
மெஸர்ஸ். சண்டிகா அண்டு கோ.,
முதல் அகாடாமியம், சேலம்

காலகேசபம்

என ருபாய் சங்கீதம்

தேசீத்த விதம்

"ஏனய்யா, பக்கத்து வீட்டுக்காரருக்கு நுறு ருபாய் கடன் கொடுத்தீரே, அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீரா?"

"ஆம்! இவந்தோறும் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். அவர் அந்த நுறு ருபாயைக் கொண்டு வங்கியிலுக்கும் மிராமபோன் சந்தைதான்!"

—கே. பத்மதாசன்.

நியாயம்தானே?

மோட்டார் டிரைவர்:—என்னப்பா, இது? உன் காரில் கார் ஏறி விட்டதற்காக ஆயிரம் ரூபாய் கஷ்டமாடு கேட்டுக்கொடு! நான் என்ன வஷம் பிரபுவா, உனக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க?

அடிப்பட்டவன்:—அது சார் அப்பா! எனக்கு மாத்திரம் வஷம் கால் இருக்கிறதா, ஒன்று போனும் போடுவது என்பதற்கு? —எம். ராஜம்மாள்.

கவனித்த பையன்

உபாத்தியாயர் பாடம் சொல்லும் போது தன்னைவே வெகு கவனமாய் உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு பையனைப் பார்த்து. "இப்போது கும்ப விலகம்! நான் சொன்னதில் என்னுடைய மாக என்ன காணப்பட்டதோ அதைச் சொல், பார்த்தவா!" என்றார்.

கும்பவிலகம்:—நாங்கள் உன் சட்டை பைத் தலைமேலாய் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் ஸார்!

—ஜே. கே. தீவகண்டன்.

கிடைத்த ராமான்கள்

ஒருவர்:—நேற்ற உன் வீட்டில் போலீஸார் சோதனை போட்டபோது என்னை கிடைத்தது?

மற்றவர்:—எங்கள் வீட்டு வேலைக்காரி மறைத்து வைத்திருந்த மது காரி, சென்ற வாரம் காணாமல் போன என் சட்டைப் போத்தான். ஒரு ஓரணு லேபின் மூதலியை கிடைத்தன.

—பழனிசம்பன்.

செனெதி:—உங்கள் கணவர் 'ம' தான் சாப்பிடுவார் போலிருக்கே? சாப்பிடுகிறதாக்கும்.

மற்றவர்:—உங்களுக்கு அது எப்படித் தெரிந்தது?

செனெதி:—இப்பொழுது நீங்கள் எனக்குப் போட்டுக் கொடுத்த சாப்பிடுவதுதான். —பி. துரைராஜி.

ஒரு வழி

வீட்டுக்காரர்:—என்ன ஸார்! நான் தினம் ஒரு தடவை வந்து வந்து பணம் கேட்டுக் கால் வலி எடுத்துப்போகுது! இதற்கு இப்போது ஒரு வழி சொல்லுங்கள், சொல்லிப்பிட்டுடேன்!

குடித்தனக்காரர்:—வழி சொல்லுகிறேன். நீங்கள் இனிமேல் வாரத்திற்கு ஒரு தடவை வந்து பணம் கேட்டுக் கொண்டிருங்கள் போதும்.

—ச. ப. நடராஜன்.

கஷ்டமில்லை

கடைப் பையன்:—ஸார்! நேற்று ஒரு மணிப்பத்தை ஒன்றை ரூபாய்க்கு விற்றேன். அதில் ஒரு ரூபாய் செல்வதா.

மாணியார் (அரல் சேய்க் கணக்காக அவசரமாகப் புரட்டிப் பார்த்து விட்டு):—அட்டா! அந்த அரை ரூபாயாவது கவனமாக என்னுடைய பார். இல்லாவிட்டால் கால் ரூபாய் கஷ்டம் வந்து விடும். —செ. அ. ராமன்.

எமது குதாஹல 25-வது வாரம்

24-4-43 முதல்

சென்னை கிரிமா சென்ட்ரலிலும்

மற்றும் பல இடங்களிலும்

மனோன்மணி

விவரங்களுக்கு:

தி. மாடர்ன் டிரேட்டர்ஸ் லிமிடெட்

சேலம்

மதுரை

TREADLE PERFORATING MACHINE

Size. 18 inches

HARD PRESS

18" x 12"

With Strong
Platen & Bed

"LILY"
Lead & Rule
Cutter

Size 9"

THE MADRAS TYPE FOUNDRY

ENGINEERING DEPARTMENT

88, JONES ST.,

G. T., MADRAS.

நல்ல சுகித் தித விரும்பு வேருக்கு

தமக்குக் கட்டாவிடினும் நாம் எல்லோரும் சுதந்திரத்
தான் விரும்புகிறோம். பசம் சுதம் நிறைந்த சிகரெட்
டான டிகெட் டெனார் இப்போது தமிழில் பளரும் சுலப
மாக வசம் டெனார் ஆனத்தமாக அனுபவிக்கலாம்.
சமீகர்களுக்கும் மெல்லிய தோண்டை. டிகெட்
யாவர்களுக்கும் நாம் சோல்வது "ஒரு முறை
நீங்கள் டெனார் சிகரெட்டை அனுபவித்துப்
பாத்தால் என்ன?" அதை நீங்கள் நிச்சயமாக
விரும்புவீர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.
மேலே அம்மது கிட்டெட்டு காண்கின்ற எங்கும் கிடைக்கும்.

சிகரெட்டைகள் 10
பேரெனார் பிலிப்பைன்ஸ்
100% மாக்ரோன் டெ
லக்சு சிகரெட்டைகள்
100% மாக்ரோன் டெ
லக்சு சிகரெட்டைகள்
100% மாக்ரோன் டெ
லக்சு சிகரெட்டைகள்

TENOR

de luxe CIGARETTES

14 லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்ஸ்
ஜேம்ஸ் கார்ல்டன் வீட்., லண்டன்

உயர்வானது
உத்தரவாதம்

EASTERN LICENCEES — P. B. NO 9029 — CALCUTTA.

பத்து சாமான் வாங்கிண்டு
வரச்சொன்னேன்.
எல்லாத்தையும்
மறந்துட்டு
என்னத்தை
வாங்கிண்டு
வந்தேன்?

போகிறது, மறக்காமல்
அசோகா
பாக்குத்தானே
யாவது
வாங்கிண்டு
வந்தேனே!

அதை மறக்க
முடியுமா?

சுமமா.

'அசோகா' பாக்குத் தான் வாங்கு ருசி, மனதுக்கு சம்பம்.

ரேடியோ வந்த பெயரினேயே

ஓதன்மையானது மகத்தானது

**மாடல் 2126/ஏ, 1943 வருட புதிய மாடல்
ஆறு வால்வுகள் ஏ. லி. மெயின்ஸ் மாடல்**

பாண்டு ஸ்பெசெட் டியூனிக், எலிமென்ட் ஸ்டீக்ருடன் கூடிய இப் புதிய மாடல் மார்க்கோனிபோன் ரேடியோவைக் கேட்டு அனுபவித்து நீங்கள் ஆனந்தப்பட்டிருக்கிறீர்களா?

13, 16, 19, 25, 31
மீட்டர் பாண்டு
களுக்கு பாண்டு
ஸ்பெசெட் களுக்கு
டன் கூடிய எட்டு
வேல் பாண்டு
கள் உடையது.

மாஜிக் ஐ
இஸ்ஸாமல்
விலை ரூ. 495

மார்க்கோனிபோன்

வால்வுகள், டீக்கப்புகள், (டோன் ஆழுடன்) ஹெட் ஸ்டீக்கர்கள், ஸ்ரீலம்
கண்ட்ரோல்கள் இவைகள் சகலமும் எங்கனிடம் இப்போது கைவரமுள்ளன.

சென்னை ராஜதானிக்கு (சமந்தானங்கள் உட்பட) ஹெட் டிப்டிபுட்டர்கள் :

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் - ஸர்வீஸ் லிமிடெட்.,
202-203, மெனன்ட் ரோடு :: **மதராஸ்**